

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 21.9.2005
KOM(2005) 447 konč.

2005/0183 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo

(predloženo s strani Komisije)

{SEC(2005) 1133}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. POMEN PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

V smislu pobude za "boljšo pravno ureditev" junija 2002 je Komisija februarja 2003 predlagala politiko o posodobitvi in poenostavitvi pravnega reda Skupnosti. Njen namen je bil zagotoviti sekundarno zakonodajo EU, ki bo jasna, razumljiva, posodobljena in prijazna za uporabnike. Izhajajoč iz pobude je cilj sedanjega predloga združiti določbe petih ločenih pravnih aktov v eno direktivo z namenom poenostavitve, racionalizacije in zmanjšanja obsega obstoječe zakonodaje. Poleg tega je namen predloga bistveno revidirati sedanje določbe zaradi vključitve najnovejšega razvoja na zdravstvenem in znanstvenem področju ter izkušenj držav članic.

- **Splošni okvir**

Za onesnaževanje zraka že dolgo velja, da pomeni precejšnje tveganje za zdravje ljudi in okolje. Leta 1996 je bila sprejeta Okvirna direktiva o kakovosti zraka, ki je določila okvir Skupnosti za ocenjevanje in upravljanje kakovosti zunanjega zraka v EU. Okvirna direktiva je tudi določila seznam prednostnih onesnaževal, za katera bodo postavljeni cilji glede kakovosti zraka v hčerinski zakonodaji. Pozneje so bile sprejete štiri hčerinske direktive o posameznih onesnaževalih in Odločba Sveta o vzpostavitvi vzajemne izmenjave informacij o spremljanju kakovosti zraka.

V presoji vpliva, ki spremlja ta predlog, je ocena stroškov škode zaradi človekove izpostavljenosti trdnim delcem in ozonu v zunanjem zraku. Leta 2000 je bilo ocenjeno, da izpostavljenost trdnim delcem zniža statistično povprečje pričakovane življenjske dobe v EU-25 za približno devet mesecev. To pomeni približno 3,6 milijona izgubljenih let življenja ali 348.000 primerov prezgodnje smrti na leto. Poleg tega je bilo ocenjeno, da je bilo približno 21.400 primerov nagle smrti zaradi ozona. Pričakuje se velik napredek glede zmanjšanja škodljivih emisij trdnih delcev in njihovih predhodnih sestavin med tem trenutkom in letom 2020, tako da bi se po pričakovanjih zmanjšanje statističnega povprečja pričakovane življenjske dobe znižalo na približno 5,5 meseca. V istem obdobju se pričakuje tudi zmanjšanje števila primerov nagle smrti zaradi ozona za približno 600. Stroški škode zaradi teh vplivov so bili v letu 2020 ocenjeni med 189 in 609 milijardami eurov letno.

- **Sedanje določbe na področju, na katerega se nanaša predlog**

Cilj tega predloga je revidirati in združiti naslednje ločene dokumente v en pravni akt:

Direktiva Sveta 96/62/ES o ocenjevanju in upravljanju kakovosti zunanjega zraka ("Okvirna direktiva o kakovosti zraka"), UL L 296, 21. 11. 1996, str. 55;

Direktiva Sveta 1999/30/ES o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku, UL L 163, 29. 6. 1999, str. 41 ("Prva hčerinska direktiva");

Direktiva 2000/69/ES Evropskega parlamenta in Sveta o mejnih vrednostih benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku, UL L 313, 13. 12. 2000, str. 12 ("Druga hčerinska direktiva");

Direktiva 2002/3/ES Evropskega Parlamenta in Sveta o ozonu v zunanjem zraku, UL L 67, 9. 3. 2002, str. 14 ("Tretja hčerinska direktiva");

Odločba Sveta 97/101/ES o vzpostavitvi vzajemne izmenjave informacij in podatkov iz merilnih mrež in posameznih postaj za merjenje onesnaženosti zunanjega zraka v državah članicah, UL L 35, 5. 2. 1997, str.14 ("Odločba o izmenjavi informacij").

- **Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije**

Ta predlog je skladen s členom 175 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, njegov namen pa je zagotoviti višjo raven varovanja zdravja ljudi in varstva okolja.

2. POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANKAMI IN PRESOJA VPLIVA

- **Posvetovanje z zainteresiranimi strankami**

Posvetovalne metode, glavni obravnavani sektorji in splošne značilnosti vprašanih

Organiziranih je bilo približno 13 glavnih sestankov z zainteresiranimi skupinami, vključno s skupinami iz industrije (za cestna vozila, naftne rafinerije, industrijo hlapljivih organskih snovi (HOS) in predstavniki splošne industrije), državami članicami in nevladnimi organizacijami, vključno z Evropskim uradom za okolje, Švedskim sekretariatom za kisli dež in Svetovno zdravstveno organizacijo (WHO). Države pristopnice in države EGP so bile tudi povabljeni na te sestanke. Bilo je tudi približno sto sestankov različnih strokovnih skupin, ki so jih organizirale službe Komisije. Poleg tega je bilo prek spletnih strani organizirano posvetovanje glede sestavin tematske strategije o onesnaževanju zraka, ki je vključila sestavine sedanjega predloga.

Povzetek odgovorov in njihovo upoštevanje

Stališča držav članic in drugih zainteresiranih skupin na splošno podpirajo pobudo Komisije za poenostavitev zakonodaje. Poleg tega države članice (i) priznavajo pomembnost obravnave novih onesnaževal zraka PM_{2,5}, (ii) so previdne glede absolutne ravni, pri kateri se lahko določijo standardi kakovosti zraka glede na možne stroške, izvedljivost in skladnost in (iii) podpirajo idejo o zmanjšanju izpostavljenosti na splošno in še bolj tam, kjer je onesnaženost največja. Predlog zato predvideva sorazmerno visoko zgornjo mejo koncentracije trdnih delcev PM_{2,5}, ki bi veljala povsod v EU in zagotovila varstvo pred neupravičeno velikimi tveganji, vendar bi obremenila le najbolj onesnažena območja. Poleg tega bi bile države članice dolžne meriti trdne delce PM_{2,5} na mestih v neizpostavljenem mestnem okolju in omogočiti diferencirano znižanje povprečnih ravni, izmerjenih v skladu z izmerjenimi ravni onesnaženosti v letu 2010. To bo omogočilo kar najbolj učinkovito zmanjšanje splošne izpostavljenosti, kakor so odločile države članice.

Javno posvetovanje je potekalo tudi prek spletnih strani v obdobju med 1. decembrom 2004 in 31. januarjem 2005. Komisija je prejela 11.578 odgovorov. Rezultati so na voljo na spletni strani http://europa.eu.int/comm/environment/air/cafe/pdf/air_pollu_en.pdf.

- **Zbiranje ter uporaba strokovnega znanja in izkušenj**

Zadevna znanstvena/strokovna področja

Naslednja strokovna področja so bila uporabljena pri pripravi tega predloga in razvoju tematske strategije o onesnaževanju zraka: (1) vplivi onesnaženosti zraka na zdravje ljudi, (2) integrirano ocenjevalno modeliranje in razvoj stroškovno učinkovitih strategij nadzora, (3) ocena vplivov na zdravje, vključno z opredelitvijo denarnih stroškov, (4) ocena koristi za ekosistem, (5) makroekonomsko modeliranje in (6) strokovno znanje in izkušnje na področju ocenjevanja in upravljanja kakovosti zraka.

Uporabljena metodologija

Pogodbe o izvajanju storitev in sporazumi o subvencijah ter sestanki, ki jih je sklicala Komisija.

Glavne organizacije/ glavni strokovnjaki, s katerimi so potekala posvetovanja

Svetovna zdravstvena organizacija, Mednarodni inštitut za analizo uporabnih sistemov, Tehnologija AEA, Konvencija o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja, Evropska agencija za okolje, Skupno raziskovalno središče (ISPRA), delovna skupina Komisije za trdne delce, delovna skupina Komisije za izvajanje in Znanstveni odbor za zdravstvena in okoljska tveganja (Scientific Committee on Health and Environmental Risk – SCHER) Evropske komisije.

Povzetek prejetih in uporabljenih nasvetov

Obširna dokazila, ki jih je prejela Komisija, se lahko povzamejo: (i) $PM_{2,5}$ pomenijo tveganje za zdravje, (ii) $PM_{2,5}$ so boljše merilo za antropogene deleže v ravnih trdnih delcev v zunanem zraku in (iii) tveganja zaradi grobe frakcije (med $PM_{2,5}$ in PM_{10}) se ne smejo zanemariti.

Sredstva, uporabljena za javno objavo nasvetov strokovnjakov

Vsa poročila strokovnjakov in pogodbe so bili redno objavljeni za javnost na spletnih straneh.

- **Presoja vpliva**

Komisija je obravnavala naslednje možnosti glede nadzora človekove izpostavljenosti trdim delcem $PM_{2,5}$. Vsaka možnost temelji na predpostavki, da sedanje mejne vrednosti PM_{10} še vedno veljajo.

- (1) uvedba cilja zmanjšanja izpostavljenosti za $PM_{2,5}$, ki ga je treba izpolniti do leta 2020, da bi se zmanjšalo letno povprečje koncentracij $PM_{2,5}$ v neizpostavljenem mestnem okolju za določeno odstotno stopnjo izmerjenega povprečja države članice v obdobju 2008–2010. Ta cilj je treba izpolniti, kolikor je mogoče, vendar ni zakonsko obvezujoč;
- (2) nadomestitev indikativnih mejnih vrednosti PM_{10} za leto 2010 z zakonsko obvezujočimi mejnimi vrednostmi povprečnih letnih koncentracij $PM_{2,5}$, ki jih je treba doseči do leta 2015; taka mejna vrednost bi bila oblikovana zaradi večje stopnje varstva prebivalcev in bi veljala povsod na ozemlju držav članic

- (3) nadomestitev indikativnih mejnih vrednosti PM_{10} za leto 2010 z zakonsko obvezujočimi zgornjimi mejnimi vrednostmi povprečnih letnih koncentracij $PM_{2.5}$ v višini $25 \mu g m^{-3}$, ki jih je treba doseči do leta 2010; taka zgornja meja bi bila oblikovana zaradi omejitve nepotrebne tveganja za prebivalce;
- (4) nadomestitev indikativnih mejnih vrednosti PM_{10} za leto 2010 z neobvezujočimi ciljnim vrednostmi povprečnih letnih koncentracij $PM_{2.5}$, ki jih je treba doseči do leta 2010; taka ciljna vrednost bi imela enako številčno vrednost kakor mejna vrednost v zgoraj navedeni možnosti (2) in
- (5) ne ukrepati, t.j. ne uvesti nobenih zahtev za zmanjšanje človekove izpostavljenosti trdnim delcem $PM_{2.5}$.

Zaradi velikega vpliva na evropsko gospodarstvo možnost (5), ki govori o neukrepanju, ni resna možnost. Komisija predlaga kombinacijo možnosti (1) in (3). Ta kombinacija je v skladu z najboljšimi nasveti, ki jih je predložila Svetovna zdravstvena organizacija. Analize, ki so podlaga za presojo vpliva, pokažejo, da strogo omejujoča enotna mejna vrednost ni tako stroškovno učinkovita kakor možnost (1), saj bi mejna vrednost imela večji učinek na najbolj onesnaženih območjih, kar ni nujno tam, kjer je izpostavljenih največ ljudi. Koristi izbrane kombinacije so ocenjene na 37–120 milijard EUR letno s stroški okoli 5 milijard EUR letno.

Postopek poenostavitve in posodobitev zahtev za poročanje bosta verjetno zmanjšala upravno obremenitev držav članic, čeprav se tega ne da točno količinsko opredeliti. Vendar bodo predlogi zahtevali dodatno spremljanje kakovosti zraka, čeprav so stroški majhni in znašajo nekaj milijonov eurov. To bo izboljšalo naše razumevanje onesnaževanja zraka in bi namesto dražjega spremljanja morale dolgoročno omogočiti večjo uporabo modeliranja pri ocenjevanju kakovosti zraka.

Komisija je opravila presojo vpliva, ki je navedena v delovnem programu. Poročilo o tem je na voljo na spletni strani <http://www.europa.eu./dg/env/cape/index>.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

• Povzetek predlaganih ukrepov

Namen sedanjega predloga je bistveno revidirati in združiti pet ločenih aktov sedanjega pravnega reda Skupnosti o kakovosti zunanjega zraka v eno direktivo. To bo nujno poenostavilo in racionaliziralo obstoječe določbe zlasti v zvezi s spremljanjem in poročanjem. Predlog bo tudi posodobil določbe na podlagi novih znanstvenih dosežkov in uvedel nadzor človekove izpostavljenosti trdnim delcem $PM_{2.5}$ v zunanjem zraku.

• Pravna podlaga

Pravna podlaga predloga je člen 175 Pogodbe.

• Načelo subsidiarnosti

Načelo subsidiarnosti velja, če predlog ne sodi pod izključno pristojnost Skupnosti.

Države članice ne morejo zadostno doseči ciljev predloga zaradi naslednjih razlogov:

Sedanja zakonodaja določa minimalne standarde za kakovost zraka v vsej Skupnosti, to načelo pa je ohranjeno v poenostavljenem aktu. Poleg tega k trdnim delcem v zraku prispeva znatni delež onesnaževanje prek meja in zato morajo vse države članice ukrepati, da bi zmanjšale tveganje za prebivalce v vsaki državi članici.

Cilji predloga bodo boljše doseženi na ravni Skupnosti iz naslednjih razlogov:

Glavno vodilo tega predloga je sprememba in poenostavitev obstoječe zakonodaje, ki določa minimalne standarde kakovosti zraka za vso Skupnost. Poleg tega trdni delci PM_{2,5} prispevajo znatni delež k onesnaževanju preko meja, ki je tolikšen, da se ob emisijah in onesnaženju v zraku ti delci lahko prenesejo več tisoč kilometrov daleč. Zato resnost problema zahteva ukrepanje na ravni Skupnosti.

Atmosfersko modeliranje in meritve onesnaženosti zraka nedvomno kažejo na dejstvo, da emisije v eni državi članici prispevajo k izmerjeni onesnaženosti v drugih državah članicah. To pokaže, da posamezne države članice ne morejo same reševati problemov, zato je potrebno skupno ukrepanje na ravni EU.

Predlog je usmerjen na poenostavitve obstoječe zakonodaje. V zvezi s trdnimi delci PM_{2,5} predlog določi cilje Skupnosti za vsako državo članico, vendar prepusti odločitev glede sredstev uskladitve ustreznim organom vsake države članice in s tem zagotovi minimalne standarde kakovosti zraka za vse državljanke EU.

Zato je predlog v skladu z načelom subsidiarnosti.

- **Načelo sorazmernosti**

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti iz naslednjega (naslednjih) razloga (razlogov).

Izbrani pravni akt je direktiva, saj (1) je namen predloga poenostaviti obstoječe direktive in (2) določiti cilje, ob tem pa prepusti izvajanje državam članicam, ki bolj natančno poznajo lokalne okoliščine in ukrepe, ki bodo najbolj učinkovito koristili kakovosti zraka.

Cilj predloga je poenostaviti zahteve za spremljanje in poročanje s prehodom na skupni informacijski sistem in elektronsko poročanje. Poleg tega bodo nekatere zahteve za poročanje razveljavljene. To bo zmanjšalo upravno obremenitev držav članic, čeprav se obsega še ne da točno količinsko opredeliti. Čeprav bo kratkoročno in srednjeročno predlog vseboval dodatne zahteve za spremljanje, bo to sčasoma omogočilo boljše znanstveno razumevanje nekaterih problemov v zvezi z onesnaževanjem zraka, kar bo omogočilo boljše uporabo modeliranja za oceno kakovosti zraka namesto dražjega spremljanja. Zato se lahko dolgoročno pričakujejo prihranki glede stroškov pri dejavnostih spremljanja.

- **Izbira instrumentov**

Predlagani instrument: direktiva.

Druga sredstva ne bi bila primerna iz naslednjega razloga :

Cilj sedanjega predloga je združitev in poenostavitev obstoječih štirih direktiv in Odločbe Sveta v en akt. Ob upoštevanju tega in na podlagi dejstva, da obstoječa zakonodaja postavlja

cilje Skupnosti, vendar prepušča izbiro ukrepov za uskladitev državam članicam, je najboljši instrument direktiva.

4. PRORAČUNSKESK POSLEDICE

Potrebe raziskave, povezane s predlogom, bodo krile države članice s prispevkom EU, kritim s proračunskimi sredstvi, ki so že bila v ta namen razporejena v sedmem okvirnem programu za raziskave, kakor ga je za finančne perspektive 2007–2013 predlagala Komisija. Predlog nima posledic za proračun Skupnosti, ki bi presegle te dejavnosti.

5. DODATNE INFORMACIJE

- **Poenostavitev**

Predlog predvideva poenostavitev zakonodaje in poenostavitev upravnih postopkov za javne organe (EU ali nacionalne).

Štiri direktive in Odločba Sveta bodo združene v eno direktivo. Odvečne določbe bodo razveljavljene, skladnost med posameznimi zakonskimi akti bo izboljšana in nepotrebne obveznosti bodo razveljavljene. Nebistvene zahteve poročanja bodo razveljavljene in pričakovati je, da bo prihodnje spremljanje potekalo prek elektronskih medijev, saj se bo le tako zmanjšala upravna obremenitev držav članic.

Zahteve za poročanje in spremljanje bodo poenostavljene s prehodom na elektronsko poročanje. To bi moralo državam članicam pomagati pri notranjih upravnih zahtevah.

Predlog je vključen v stalni program Komisije za posodabljanje in poenostavitev *pravnega reda Skupnosti* ter v njen delovni in zakonodajni program pod sklicem CLWP 2004 1011 fiche 2005.

- **Razveljavitev obstoječe zakonodaje**

Posledica sprejetja predloga bo razveljavitev obstoječe zakonodaje.

- **Klavzula o pregledu/reviziji/časovni omejitvi veljavnosti**

Komisija bo pregledala določbe, povezane s trdnimi delci PM_{2,5}, v obdobju petih let po sprejetju te direktive. Komisija bo zlasti oblikovala in predlagala podroben pristop za določitev zakonsko obvezujočih obveznosti glede zmanjšanja izpostavljenosti, ki upoštevajo različne razmere glede kakovosti zraka v prihodnosti in možnosti za zmanjšanje v državah članicah.

- **Tabela ujemanja**

Države članice morajo Komisiji sporočiti besedilo nacionalnih določb za prenos te direktive ter tabelo ujemanj med navedenimi določbami in to direktivo.

- **Evropski gospodarski prostor**

Predlagani akt se nanaša na zadeve EGP in ga je zato treba razširiti na Evropski gospodarski prostor.

- **Natančna obrazložitev predloga**

Glavno vodilo tega predloga je revidirati in združiti več pravnih besedil ter odstraniti odvečno besedilo, tukaj pa so navedene le glavne spremembe obstoječe zakonodaje.

Poglavje III (Upravljanje kakovosti zraka):

Komisija ne predlaga spremembe sedanjih mejnih vrednosti kakovosti zraka, bo pa predlagala okrepitev sedanjih določb tako, da bodo države članice dolžne pripraviti ter izvesti načrte in programe za odpravo neskladnosti. Vendar, kadar države članice sprejmejo vse razumne ukrepe, bo Komisija predlagala, da se državam članicam dovoli prekoračiti rok za doseg skladnosti na območjih, kjer mejne vrednosti še niso usklajene, če so nekatera objektivna merila izpolnjena. Vsako podaljšanje je treba sporočiti Komisiji. Nadalje bo Komisija potrdila namero obstoječe zakonodaje, da zaradi skladnosti odšteje delež onesnaževal iz naravnih virov.

Sklep, da so drobni trdni delci ($PM_{2,5}$) bolj nevarni od večjih, podpirajo trdni dokazi. Vendar se ne smejo zanemariti grobe frakcije (delci s premerom v razponu od 2,5 do 10 μm). Zahteva se nov pristop za nadzor $PM_{2,5}$, ki bi dopolnil sedanji nadzor PM_{10} . To podpira Znanstveni odbor za zdravstvena in okoljska tveganja. Predlagani pristop bi določil zgornjo mejo koncentracije $PM_{2,5}$ v zunanjem zraku, ki je postavljena, da bi zagotovila varstvo prebivalcev pred neupravičeno velikim tveganji, in jo bo treba doseči do leta 2010. To bo spremljal neobvezujoči cilj zmanjšati splošno človekovo izpostavljenost $PM_{2,5}$ med letoma 2010 in 2020 v vsaki državi članici, ki bo temeljil na podatkih merjenja.

Predlog tudi predvideva bolj celovito spremljanje nekaterih onesnaževal, kakor so trdni delci $PM_{2,5}$. To bo omogočilo boljše razumevanje tega onesnaževala in bo imelo za posledico boljši razvoj politike v prihodnosti. Poleg tega bi moralo to spremljanje sčasoma omogočiti večjo uporabo modeliranja in tehnike objektivne ocene za presojo obsega onesnaženosti zraka. To bi moralo omogočiti manjšo uporabo dražjega spremljanja.

Poglavje V (Informacije in poročanje):

Komisija predlaga prehod na sistem elektronskega poročanja na podlagi skupnega informacijskega sistema v okviru INSPIRE¹. Ta pristop bo skrajšal upravne postopke, poenostavil pretok informacij, izboljšal zmogljivosti za presojo in omogočil javnosti boljši dostop do informacij. Navedene določbe Odločbe o izmenjavi informacij, ki se nanašajo na mehanizme poročanja, bodo še naprej veljale do sprejetja novih izvedbenih določb v skladu z direktivo o INSPIRE.

¹ COM(2004) 516 konč.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij³,

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe⁴,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Šesti okoljski akcijski program Skupnosti, ki je bil sprejet s Sklepom št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002⁵, opredeljuje potrebo po zmanjšanju onesnaženosti do ravni, pri kateri se kar najbolj zmanjšajo škodljive posledice za zdravje ljudi, ob upoštevanju zlasti občutljivega prebivalstva in okolja kot celote, da bi se izboljšalo spremljanje in ocenjevanje kakovosti zraka, vključno z usedlinami onesnaževal, ter da bi se zagotovile informacije javnosti.
- (2) Zaradi varovanja zdravja ljudi in varstva okolja kot celote se je treba emisijam škodljivih onesnaževal zraka izogibati, jih preprečevati ali zmanjšati ter določiti standarde za zunanji zrak ob upoštevanju ustreznih standardov, smernic in programov Svetovne zdravstvene organizacije.
- (3) Direktivo Sveta 96/62/ES z dne 27. septembra 1996 o ocenjevanju in upravljanju kakovosti zunanjega zraka⁶, Direktivo Sveta 1999/30/ES z dne 22. aprila 1999 o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov,

¹ UL L [...], [...], str. [...].

² UL L [...], [...], str. [...].

³ UL L [...], [...], str. [...].

⁴ Mnenje Evropskega Parlamenta z dne [...], Skupno stališče Sveta z dne [...].

⁵ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁶ UL L 296, 21.11.1996, str. 55. Direktiva kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku⁷, Direktivo 2000/69/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000 o mejnih vrednostih benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku⁸, Direktivo 2002/3/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2002 o ozonu v zunanjem zraku⁹ in Odločbo Sveta 97/101/ES z dne 27. januarja 1997 o vzpostavitvi vzajemne izmenjave informacij in podatkov iz merilnih mrež in posameznih postaj za merjenje onesnaženosti zunanjega zraka v državah članicah¹⁰ je treba bistveno revidirati zaradi vključitve najnovejšega razvoja na zdravstvenem in znanstvenem področju ter izkušenj držav članic. Zaradi jasnosti, poenostavitve in upravne učinkovitosti je zato ustrezno, da ena sama direktiva zamenja navedenih pet aktov.

- (4) Takoj ko bo pridobljenih dovolj izkušenj v zvezi z izvajanjem Direktive 2004/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o arzeniu, kadmiju, živem srebru, niklju in policikličnih aromatskih ogljikovodikih v zunanjem zraku¹¹, se lahko razmisli o združitvi njenih določb z določbami te direktive.
- (5) Skupni pristop k ocenjevanju kakovosti zraka je treba upoštevati v skladu s skupnimi merili ocenjevanja. Pri ocenjevanju kakovosti zunanjega zraka je treba upoštevati število prebivalcev in velikost ekosistemov, ki so izpostavljeni onesnaženosti zraka. Zato je ustrezno razvrstiti ozemlje vsake države članice na območja ali strnjena naselja glede na gostoto prebivalstva.
- (6) Da bi zagotovili zadostno reprezentativnost podatkov, zbranih o onesnaženosti zraka, in njihovo primerljivost v vsej Skupnosti, je pomembno, da se za oceno kakovosti zunanjega zraka uporabljajo standardizirane merilne tehnike in skupna merila za število in postavitev merilnih postaj. Tehnike, ki niso meritve, se lahko uporabljajo za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka in je zato treba opredeliti merila za uporabo in zahtevano natančnost takih tehnik.
- (7) Za boljše razumevanje vplivov tega onesnaževala in oblikovanje ustrezne politike je treba opraviti podrobne meritve drobnih trdnih delcev na neizpostavljenih mestih. Take meritve morajo biti opravljene na način, skladen s tistimi v programu sodelovanja za spremljanje in oceno onesnaževanja zraka na velike razdalje v Evropi (EMEP), ki jih določa Konvencija o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja iz leta 1979, ki je bila odobrena z Odločbo Sveta 81/462/EGS z dne 11 junija 1981¹².
- (8) Stanje glede kakovosti zraka je treba vzdrževati ali izboljšati, kadar je to že dobro. Kadar so standardi kakovosti zraka preseženi, morajo države članice ukrepati tako, da dosežejo skladnost z opredeljenimi vrednostmi, preseganja zaradi zimskega posipanja cest pa ni treba upoštevati.

⁷ UL L 163, 29.6.1999, str. 41. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo Komisije 2001/744/ES (UL L 278, 23.10.2001, str. 35).

⁸ UL L 313, 13.12.2000, str. 12.

⁹ UL L 67, 9.3.2002, str. 14.

¹⁰ UL L 35, 5.2.1997, str. 14. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 2001/752/ES (UL L 282, 26.10.2001, str. 69).

¹¹ UL L 23, 26.1.2005, str. 3.

¹² UL L 171, 27.6.1981, str. 11.

- (9) Tveganje za rastline zaradi onesnaženosti zraka je najbolj pomembno na krajih zunaj mestnega območja, kjer tako rastlinje raste. Ocena takih tveganj in skladnosti s standardi kakovosti zraka za varstvo rastlin mora biti zato usmerjena na kraje zunaj poseljenih območij.
- (10) Drobni trdni delci (PM_{2,5}) so odgovorni za pomembne negativne vplive na zdravje ljudi. Nadalje še ne obstaja določljiv prag, pod katerim trdni delci PM_{2,5} ne bi pomenili tveganja. Za to onesnaževalo bi morala tako veljati drugačna ureditev kakor za druga onesnaževala zraka. Cilj navedenega pristopa bi moral biti splošno zmanjšanje koncentracij v neizpostavljenem mestnem okolju, da bi bilo večjemu delu prebivalstva zagotovljeno uživanje koristi zaradi izboljšane kakovosti zraka. Vendar je treba za zagotovitev najmanjše ravni varovanja zdravja povsod ta pristop združiti z absolutno zgornjo mejo koncentracije.
- (11) Sedanji dolgoročni cilji zagotoviti učinkovito varstvo pred škodljivimi posledicami za zdravje ljudi, rastline in ekosisteme zaradi izpostavljenosti ozonu bi morali ostati nespremenjeni. Alarmni prag in opozorilni prag za ozon bi morala biti določena zaradi varstva celotnega prebivalstva in občutljivega dela prebivalstva pred kratkotrajno izpostavljenostjo povečanim koncentracijam ozona. Posledica teh pragov bi moralo biti obveščanje javnosti o tveganjih zaradi izpostavljenosti in izvajanje ustreznih kratkoročnih ukrepov za znižanje ravni ozona, kadar je presežen alarmni prag.
- (12) Ozon je onesnaževalo, ki se prenaša prek meja in nastaja v ozračju iz emisij primarnih onesnaževal, ki jih obravnava Direktiva 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka¹³. Napredek pri doseganju ciljev glede kakovosti zraka in dolgoročnih ciljev za ozon določenih v tej direktivi, bi moral biti določen na podlagi sedanjih in/ali revidiranih ciljev in zgornjih mejnih vrednosti emisij določenih v Direktivi 2001/81/ES.
- (13) Meritve ozona na stalnem merilnem mestu bi morale biti obvezne na območjih, kjer so prekoračeni dolgoročni cilji. Uporaba dopolnilnih sredstev za ocenjevanje bi morala biti dovoljena zaradi zmanjševanja zahtevanega števila stalnih mest vzorčenja.
- (14) Emisije onesnaževal zraka iz naravnih virov se dajo meriti, vendar ne nadzorovati. Kadar se da delež onesnaževal iz naravnih virov v onesnaževalih v zunanjem zraku dovolj zanesljivo določiti, se bi zato pri ocenjevanju skladnosti z mejnimi vrednostmi kakovosti zraka ta delež lahko odštel.
- (15) Sedanje mejne vrednosti kakovosti zraka bi morale ostati nespremenjene, čeprav bi moralo biti mogoče podalšati rok, v katerem mora biti dosežena skladnost, kadar obstajajo resni problemi na posameznih območjih in v strnjenih naseljih kljub izvajanju ustreznih ukrepov za zmanjšanje onesnaževanja. Vsakršno podaljšanje roka za določeno območje ali strnjeno naselje bi moral spremljati celostni načrt za zagotovitev skladnosti do konca podaljšanega roka.
- (16) Za območja in strnjena naselja, znotraj katerih so koncentracije onesnaževal v zunanjem zraku presegle ustrezne standarde kakovosti zraka, je treba oblikovati načrte

¹³ UL L 309, 27.11.2001, str. 22. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu 2003.

ali programe. Emisije onesnaževal v zrak so iz različnih virov in dejavnosti. Za zagotovitev skladnosti med različnimi politikami bi morali biti taki načrti in programi usklajeni ter združeni z načrti in programi, pripravljenimi v skladu z Direktivo 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav¹⁴, Direktivo 2001/81/ES in Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa¹⁵.

- (17) Treba je pripraviti akcijske načrte, v katerih bi bili navedeni ukrepi, ki jih je treba kratkoročno izvesti, če obstaja nevarnost preseganja enega standarda kakovosti zraka ali več, ali enega alarmnega praga ali več, da se navedeno tveganje zmanjša in omeji trajanje takega pojava. V zvezi z ozonom bi morali taki kratkoročni akcijski načrti upoštevati določbe Odločbe Komisije 2004/279/ES z dne 19. marca 2004 o navodilih za izvajanje Direktive 2002/3/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ozonu v zunanjem zraku¹⁶.
- (18) Namen takih načrtov in programov je neposredno izboljšanje kakovosti zraka in okolja ter bi zato ne smeli biti predmet določb Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje¹⁷.
- (19) Države članice se morajo med seboj posvetovati, kadar zaradi pomembne onesnaženosti, ki izvira iz druge države članice, raven nekega onesnaževala preseže ali je verjetno, da bo presegla, ustrezne standarde kakovosti in sprejemljivega preseganja ali, odvisno od primera, alarmni prag. Zaradi lastnosti posameznih onesnaževal, kakor so ozon in trdni delci, da se prenašajo prek meja, je lahko potrebno nekaj usklajevanja med sosednjimi državami članicami pri oblikovanju in izvajanju načrtov, programov in kratkoročnih akcijskih načrtov ter obveščanju javnosti. Kadar je to primerno, si morajo države članice prizadevati za sodelovanje s tretjimi državami, še zlasti za zgodnje vključevanje držav kandidatk.
- (20) Države članice in Komisija morajo zbirati, si izmenjavati in pošiljati podatke o kakovosti zraka, da bi boljše razumele vplive onesnaženosti zraka in oblikovale ustrezne politike. Najnovejše informacije o koncentracijah vseh onesnaževal v zunanjem zraku, urejenih s predpisi, bi morale biti na voljo javnosti.
- (21) Zaradi lažje obravnave in primerjave podatkov o kakovosti zraka je treba te podatke zagotoviti Komisiji v standardni obliki.
- (22) Postopke zagotavljanja podatkov, ocenjevanja in poročanja o kakovosti zraka je treba prilagoditi tako, da se bodo lahko uporabljala elektronska sredstva in splet, kot glavni sredstvi za zagotavljanje podatkov in tako, da bodo ti postopki v skladu z Direktivo [...]¹⁸.

¹⁴ UL L 309, 27.11.2001, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu 2003.

¹⁵ UL L 189, 18.7.2002, str. 12.

¹⁶ UL L 87, 25.3.2004, str. 50.

¹⁷ UL L 197, 21.7.2001, str. 30.

¹⁸ [UL L [...], [...], str. [...].]

- (23) Ustrezno je predvideti možnost prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku meril in tehnik, uporabljenih za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka, ter podatkov, ki jih je treba predložiti. Nadalje je treba sprejeti referenčne tehnike za modeliranje kakovosti zraka, kadar so na voljo.
- (24) Ker države članice same ne morejo zadostno doseči ciljev te direktive glede kakovosti zraka in jih zaradi lastnosti onesnaževal zraka, da se prenašajo prek meja, laže doseže Skupnost, lahko ukrepe sprejme Skupnost v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za doseg navedenih ciljev
- (25) Države članice določijo pravila o kaznih, ki veljajo za kršitve določb te direktive, in zagotovijo, da se ta izvajajo. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (26) Nekatere določbe razveljavljenih aktov bi morale ostati veljavne, da se zagotovi neprekinjena veljavnost sedanjih mejnih vrednosti kakovosti zraka za dušikov dioksid, dokler ne bodo nadomeščene 1. januarja 2010, neprekinjena veljavnost določb v zvezi s poročanjem o kakovosti zraka, dokler ne bodo sprejeti novi izvedbeni ukrepi, in neprekinjena veljavnost obveznosti predhodne ocene kakovosti zraka, zahtevane glede na Direktivo 2004/107/ES.
- (27) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo v primerjavi s prejšnjimi direktivami. Obveznost prenosa nespremenjenih določb je določena s prejšnjimi direktivami.
- (28) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva sprejeta načela, zlasti načela Listine o temeljnih pravicah Evropske unije. Predvsem je namen tega spodbuditi, da se v politikah Skupnosti upoštevata visoka stopnja varstva okolja in izboljšanje kakovosti okolja v skladu z načelom trajnostnega razvoja, kakor je določeno v členu 37 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije.
- (29) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil¹⁹.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa ukrepe, katerih namen je:

¹⁹ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (1) opredelitev in določitev ciljev glede kakovosti zunanjega zraka, da bi se izognili škodljivim posledicam za zdravje ljudi in okolje kot celoto, jih preprečili ali zmanjšali;
- (2) ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka v državah članicah na podlagi skupnih metod in meril ter zlasti ocenjevanje koncentracij nekaterih onesnaževal v zunanjem zraku;
- (3) zagotovitev podatkov o kakovosti zunanjega zraka, ki bi bili v pomoč pri boju proti onesnaževanju in motečim vplivom ter podlaga za spremljanje dolgoročnih gibanj in izboljšanj, ki so posledica nacionalnih ukrepov in ukrepov Skupnosti;
- (4) zagotavljanje, da so taki podatki o kakovosti zunanjega zraka, na voljo javnosti;
- (5) ohranjanje kakovosti zunanjega zraka, kjer je ta dobra, in njeno izboljšanje v drugih primerih;
- (6) spodbujanje večjega sodelovanja med državami članicami pri zmanjševanju onesnaževanja zraka.

Člen 2

Opredelitve

V tej direktivi:

- (1) "zunanji zrak" pomeni zrak v troposferi na prostem, razen na delovnih mestih;
- (2) "onesnaževalo" pomeni katero koli snov, ki je prisotna v zunanjem zraku in za katero je verjetno, da ima škodljive posledice za zdravje ljudi in/ali za okolje kot celoto;
- (3) "raven" pomeni koncentracijo onesnaževala v zunanjem zraku ali njegovo usedlino na površinah v določenem času;
- (4) "ocenjevanje" pomeni katero koli metodo, uporabljeno za merjenje, izračunavanje, napovedovanje ali oceno ravni;
- (5) "mejna vrednost" pomeni raven, določeno na podlagi znanstvenih spoznanj, katere cilj je izogniti se škodljivim posledicam za zdravje ljudi in okolje kot celoto, jih preprečiti ali zmanjšati in ki jo je v določenem roku treba doseči, ko pa je ta dosežena, se je ne sme preseči;
- (6) "zgornja meja koncentracije" pomeni raven, določeno na podlagi znanstvenih spoznanj, katere cilj je preprečiti nepotrebna tveganja za zdravje ljudi in ki jo je v določenem roku treba doseči, ko pa je ta dosežena, se je ne sme preseči;
- (7) "kritična vrednost" pomeni raven, določeno na podlagi znanstvenih spoznanj, katere preseganje ima lahko za posledico neposredne škodljive posledice za nekatere receptorje, kakor so rastline, drevesa ali naravni ekosistemi vendar ne za človeka;
- (8) "sprejemljivo preseganje" pomeni odstotek mejne vrednosti, za katerega se ta vrednost lahko preseže pod pogoji iz te direktive;

- (9) "ciljna vrednost" pomeni raven, določeno s ciljem izogniti se škodljivim posledicam za zdravje ljudi in okolje kot celoto, jih preprečiti ali zmanjšati in ki jo je treba, kadar je to mogoče, doseči v določenem času;
- (10) "alarmni prag" pomeni raven, katere preseganje pomeni tveganje za zdravje ljudi že zaradi kratkotrajne izpostavljenosti in pri kateri morajo države članice nemudoma ukrepati;
- (11) "opozorilni prag" pomeni raven, katere preseganje pomeni tveganje za zdravje ljudi zaradi kratkotrajne izpostavljenosti posebno občutljivega dela prebivalstva in pri kateri so potrebne takojšnje in ustrezne informacije;
- (12) "zgornji ocenjevalni prag" pomeni raven, pod katero se za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka lahko uporabi kombinacija meritev in tehnik modeliranja;
- (13) "spodnji ocenjevalni prag" pomeni raven, pod katero se za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka lahko uporabijo le tehnike modeliranja ali objektivne ocene;
- (14) "dolgoročni cilj" pomeni raven, ki jo je treba doseči dolgoročno, razen kadar ni dosegljiva s sorazmernimi ukrepi, da bi se zagotovilo učinkovito varovanje zdravja ljudi in varstvo okolja;
- (15) "območje" pomeni del ozemlja države članice, ki ga sama razmeji za namen ocenjevanja in upravljanja kakovosti zraka;
- (16) "strnjeno naselje" pomeni območje, ki je mestna aglomeracija z več kakor 250 000 prebivalci ali, kadar je prebivalcev 250 000 ali manj, z dano gostoto prebivalstva na km², ki jo določijo države članice;
- (17) "PM₁₀" pomeni trdne delce, ki preidejo skozi dovod, kakor je opredeljen v EN 12341, s 50-odstotno učinkovitostjo za odstranjevanje delcev z aerodinamičnim premerom nad 10 µm;
- (18) "PM_{2,5}" pomeni trdne delce, ki preidejo skozi dovod, kakor je opredeljen v EN 14907, s 50-odstotno učinkovitostjo za odstranjevanje delcev z aerodinamičnim premerom nad 2,5 µm;
- (19) "kazalnik povprečne izpostavljenosti" pomeni povprečno raven, določeno na podlagi meritev na mestih v neizpostavljenem mestnem okolju na vsem ozemlju države članice, in odraža izpostavljenost prebivalcev;
- (20) "cilj zmanjšanja izpostavljenosti" pomeni odstotek znižanja kazalnika splošne izpostavljenosti s ciljem zmanjšanja škodljivih posledic za zdravje ljudi, ki ga je treba doseči, kadar je to mogoče, v določenem obdobju;
- (21) "mesta v neizpostavljenem mestnem okolju" pomenijo mesta na mestnih območjih, na katerih so vidne ravni reprezentativne za izpostavljenost splošnega mestnega prebivalstva;
- (22) "dušikovi oksidi" pomenijo vsoto mešalnega prostorninskega razmerja (ppb_v) dušikovega monoksida (dušikovega oksida), izraženo z enotami masne koncentracije dušikovega dioksida (µg/m³);

- (23) "meritve na stalnem merilnem mestu" pomenijo meritve na stalnih merilnih mestih, ki se izvajajo neprekinjeno ali z naključnim vzorčenjem, za določitev ravni v skladu s cilji za kakovost podatkov;
- (24) "indikativne meritve" pomenijo meritve, ki izpolnjujejo manj stroga merila kakovosti glede na meritve na stalnem merilnem mestu;
- (25) "hlapljive organske spojine" (HOS) pomenijo vse organske spojine iz antropogenih in biogenih virov razen metana, ki lahko na sončni svetlobi pri reakciji z dušikovimi oksidi tvorijo fotokemične oksidante.

Člen 3

Izvajanje in odgovornosti

1. Države članice na ustreznih ravneh določijo pristojne organe in telesa, ki so odgovorni za:
 - (a) ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka;
 - (b) odobritev merilnih sistemov (metod, opreme, mrež, laboratorijev);
 - (c) zagotavljanje natančnosti meritev;
 - (d) analizo metod ocenjevanja;
 - (e) usklajevanje programov zagotavljanja kakovosti na svojem ozemlju, kadar jih za vso Skupnost organizira Komisija;
 - (f) sodelovanje z drugimi državami članicami in Komisijo.

Kadar je to ustrezno, pristojni organi in telesa ravnajo v skladu z oddelkom C Priloge I.
2. Države članice obvestijo javnost o pristojnem organu ali telesu, določenem v zvezi z nalogami iz prvega odstavka.

Poglavje II

Ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka

ODDELEK 1

SPLOŠNO

Člen 4

Določitev območij in strnjenih naselij

Države članice določijo območja in strnjena naselja na vsem svojem ozemlju. Ocenjevanje in upravljanje kakovosti zraka se izvaja na vseh območjih in v vseh strnjenih naseljih.

ODDELEK 2

OCENJEVANJE KAKOVOSTI ZUNANJEGA ZRAKA GLEDE NA ŽVEPLOV DIOKSID, DUŠIKOV DIOKSID IN DUŠIKOVE OKSIDE, TRDNE DELCE, SVINEC, BENZEN TER OGLJIKOV MONOKSID

Člen 5

Ureditev ocenjevanja

1. V zvezi žveplovim dioksidom, dušikovim dioksidom in dušikovimi oksidi, trdnimi delci (PM₁₀ in PM_{2,5}), svincem, benzenom ter ogljikovim monoksidom se za varovanje zdravja in varstvo rastlin uporabljata zgornji in spodnji ocenjevalni prag, kakor sta opredeljena v oddelku A Priloge II.

Vsako območje in strnjeno naselje se razvrsti glede na navedena ocenjevalna praga.

2. Razvrstitev iz prvega odstavka se pregleda vsaj vsakih pet let v skladu s postopkom iz oddelka B Priloge II.

Razvrstitev se pregleda bolj pogosto, kadar se bistveno spremenijo dejavnosti, ki so pomembne za koncentracije žveplovega dioksida, dušikovega dioksida ali, kadar je to pomembno, dušikovih oksidov, trdnih delcev (PM₁₀, PM_{2,5}), svinca, benzena ali ogljikovega monoksida v zunanjem zraku.

Člen 6

Merila ocenjevanja

1. Države članice izvajajo ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka v zvezi z onesnaževali iz člena 5 na vsem svojem ozemlju in v skladu z merili, opredeljenimi v odstavkih 2, 3 in 4 tega člena.

2. Na vseh območjih in v strnjenih naseljih, kjer raven onesnaževal v zunanjem zraku iz prvega odstavka presega zgornji ocenjevalni prag, določen za navedena onesnaževala, se uporabijo meritve kakovosti zunanjega zraka na stalnem merilnem mestu. Za pridobitev ustreznih informacij o kakovosti zunanjega zraka se lahko navedene meritve na stalnem merilnem mestu dopolnijo s tehnikami modeliranja in/ali indikativnimi meritvami.
3. Na vseh območjih in v strnjenih naseljih, kjer je raven onesnaževal v zunanjem zraku iz prvega odstavka pod zgornjim ocenjevalnim pragom, določenim za navedena onesnaževala, se za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka uporabi kombinacija meritev na stalnem merilnem mestu ter tehnik modeliranja in/ali indikativnih meritev.
4. Na vseh območjih in v strnjenih naseljih, kjer je raven onesnaževal v zunanjem zraku iz prvega odstavka pod spodnjim ocenjevalnim pragom, določenim za navedena onesnaževala, za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka zadostujejo tehnike modeliranja ali objektivne ocene ali obe hkrati.
5. Poleg ocenjevanja iz odstavkov 2, 3 in 4 se opravijo meritve na neizpostavljenih mestih, oddaljenih od pomembnih virov onesnaževanja zraka zato, da se zagotovi vsaj podatke o masnih koncentracijah in kemijski specifikaciji drobnih trdnih delcev ($PM_{2,5}$) na podlagi letnega povprečja ter se opravijo v skladu z naslednjimi merili:
 - (a) eno mesto vzorčenja se postavi na vsakih 100 000 km^2 ;
 - (b) za doseg potrebne prostorske ločljivosti postavi vsaka država članica vsaj eno merilno postajo, ali pa lahko na podlagi sporazuma z drugo državo članico postavi eno skupno merilno postajo ali več, ki zajemajo zadevna sosednja območja v sosednjih državah članicah;
 - (c) kadar je to ustrezno, se spremljanje uskladi s strategijo spremljanja in meritvenim programom Programa sodelovanja za spremljanje in oceno onesnaževanja zraka na velike razdalje v Evropi (EMEP);
 - (d) oddelek A Priloge I se uporablja v zvezi s cilji kakovosti podatkov za meritve mase trdnih delcev, Priloga IV pa se uporablja v celoti;

Države članice tudi obvestijo Komisijo o merilnih metodah, uporabljenih za merjenje kemijske sestave drobnih trdnih delcev ($PM_{2,5}$).

Člen 7

Mesta vzorčenja

1. Postavitev mest vzorčenja za merjenje žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev (PM_{10} , $PM_{2,5}$), svinca, benzena ter ogljikovega monoksida v zunanjem zraku je določena v skladu z merili, navedenimi v Prilogi III.
2. Na vsakem območju ali v strnjenem naselju, kjer so meritve na stalnem merilnem mestu edini vir podatkov za ocenjevanje kakovosti zraka, število mest vzorčenja za

vsako ustrezno onesnaževalo ne sme biti manjše od najmanjšega števila mest vzorčenja, določenega v oddelku A Priloge V.

Vendar, za območja in strnjena naselja, znotraj katerih se podatki iz mest vzorčenja za meritve na stalnem merilnem mestu dopolnjujejo s podatki iz modeliranja in/ali indikativnih meritev, se lahko skupno število mest vzorčenja iz oddelka A Priloge V zmanjša za največ 50 %, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

- (a) dopolnilne metode zagotavljajo zadostne podatke za ocenjevanje kakovosti zraka glede na mejne vrednosti, zgornje meje koncentracije ali alarmne prage in tudi ustrezne podatke za obveščanje javnosti;
- (b) število mest vzorčenja, ki jih je treba postaviti, in prostorska ločljivost drugih tehnik zadoščata za določitev koncentracije ustreznega onesnaževala, ki se jo določi v skladu s cilji kakovosti podatkov iz oddelka A Priloge I, in omogočata, da so rezultati ocene v skladu z merili iz oddelka B Priloge I.

V primeru iz drugega pododstavka se pri ocenjevanju kakovosti zraka glede na ciljne vrednosti ali zgornje meje koncentracije upoštevajo rezultati modeliranja in/ali indikativnih meritev.

Člen 8

Referenčne merilne metode

Države članice uporabljajo referenčne merilne metode in merila, opredeljena v oddelku A in oddelku C Priloge VI.

Druge merilne metode se lahko uporabljajo v skladu s pogoji, navedenimi v oddelku B Priloge VI.

ODDELEK 3

OCENJEVANJE KAKOVOSTI ZUNANJEGA ZRAKA GLEDE NA OZON

Člen 9

Merila ocenjevanja

1. Kadar v katerem koli od zadnjih pet let merjenja koncentracije ozona na območjih in v strnjenih naseljih presežejo dolgoročne cilje iz oddelka A 3 Priloge VII, so obvezne neprekinjene meritve na stalnem merilnem mestu.
2. Kadar so na voljo podatki iz obdobja, krajšega od petih let, lahko države članice, da bi ugotovile, ali so bili v teh petih letih dolgoročni cilji iz prvega odstavka preseženi, združijo rezultate iz kratkotrajnih merilnih kampanij, opravljenih takrat in kjer je verjetno, da bodo ravni največje, z rezultati iz popisov emisij in modeliranja.

Člen 10

Postavitev mest vzorčenja za merjenje ozona

1. Postavitev mest vzorčenja za merjenje ozona se določi v skladu z merili iz Priloge VIII.
2. Na vsakem območju ali v strnjem naselju, znotraj katerega so meritve edini vir podatkov za ocenjevanje kakovosti zraka, število mest vzorčenja ne sme biti manjše od najmanjšega števila mest vzorčenja, določenega v oddelku A Priloge IX.

Vendar, za območja in strnjena naselja, znotraj katerih se podatki iz mest vzorčenja za meritve na stalnem merilnem mestu dopolnjujejo s podatki iz modeliranja in/ali indikativnih meritev, se lahko število mest vzorčenja iz oddelka A Priloge IX zmanjša, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) dopolnilne metode zagotavljajo zadostne podatke za ocenjevanje kakovosti zraka glede na ciljne vrednosti, dolgoročni cilj ter opozorilni in alarmni prag;
- (b) število mest vzorčenja, ki jih je treba postaviti, in prostorska ločljivost drugih tehnik zadoščata za določitev koncentracije ozona, ki se ga določi v skladu s cilji kakovosti podatkov iz oddelka A Priloge I, in omogočata, da so rezultati ocene v skladu z merili iz oddelka B Priloge I;
- (c) je na vsakem območju ali v strnjem naselju vsaj eno mesto vzorčenja bodisi na dva milijona prebivalcev bodisi na 50 000 km², kar pomeni večje število mest vzorčenja, vendar na eno območje ali v strnjeno naselje ne sme pripasti manj kakor eno mesto vzorčenja;
- (d) se dušikov dioksid meri na vseh preostalih mestih vzorčenja, razen na postajah v neizpostavljenem podeželskem okolju.

V primeru iz drugega pododstavka se pri ocenjevanju kakovosti zraka glede na ciljne vrednosti upoštevajo rezultati modeliranja in/ali indikativne meritve.

3. Dušikov dioksid se meri na najmanj 50 % mest za vzorčenje ozona, zahtevanih v oddelku A Priloge IX. Merjenje je neprekinjeno, razen na postajah v neizpostavljenem podeželskem okolju, kakor so opredeljene v oddelku A Priloge VIII, kjer je mogoče uporabiti druge merilne metode.
4. Na območjih in v strjenih naseljih, kjer so bile koncentracije v vsakem od prejšnjih petih let merjenja pod dolgoročnimi cilji, se število mest vzorčenja za meritve na stalnem merilnem mestu določi v skladu z oddelkom B Priloge IX.
5. Vsaka država članica zagotovi na svojem ozemlju postavitev in delovanje vsaj enega mesta vzorčenja za zagotovitev podatkov o koncentracijah predhodnih sestavin ozona, ki so navedene v Prilogi X. Vsaka država članica izbere število in mesto postaj za merjenje predhodnih sestavin ozona ob upoštevanju ciljev in metod, predpisanih v prilogi X.

Člen 11

Referenčne merilne metode

1. Države članice uporabljajo referenčne metode za merjenje ozona, opredeljene v točki 8 oddelka A Priloge VI. Druge merilne metode se lahko uporabljajo v skladu s pogoji, navedenimi v oddelku B Priloge VI.
2. Vsaka država članica Komisijo obvesti o metodah, ki jih uporablja za vzorčenje in merjenje HOS, kakor je navedeno v Prilogi X.

Poglavje III Upravljanje kakovosti zunanjega zraka

Člen 12

Zahteve, kadar so ravni onesnaženosti nižje od mejnih vrednosti in zgornjih mej koncentracije

Na območjih in v strnjениh naseljih, kjer so ravni žveplovega dioksida, dušikovega dioksida, PM₁₀, PM_{2,5}, svinca, benzena in ogljikovega dioksida v zunanjem zraku pod njihovimi mejnimi vrednostmi ali zgornjimi mejami koncentracij, navedenih v Prilogah XI in XIV, države članice zagotovijo, da se ohrani navedeno stanje kakovosti zraka.

Člen 13

Mejne vrednosti za varovanje zdravja ljudi

1. Države članice zagotovijo, da na celotnem njihovem ozemlju ravni žveplovega dioksida, PM₁₀, svinca in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku ne presežejo mejne vrednosti, določene v Prilogi XI.

Mejne vrednosti dušikovega dioksida in benzena, določene v Prilogi XI, ne smejo biti presežene po datumih, navedenih v Prilogi XI.

Sprejemljivo preseganje iz Priloge XI se uporablja v skladu s členom 21.

2. Alarmna praga za koncentracije žveplovega dioksida in dušikovega dioksida v zunanjem zraku sta tista, ki sta določena v oddelku A Priloge XII.
3. Države članice lahko določijo območja ali strnjena naselja, znotraj katerih so mejne vrednosti za PM₁₀ presežene zaradi koncentracij PM₁₀ v zunanjem zraku, ki so posledica resuspenzije delcev po zimskem posipanju cest.

Države članice pošljejo Komisiji sezname vseh takšnih območij ali strnjениh naselij, skupaj z informacijami o tamkajšnjih koncentracijah in virih PM₁₀.

Ko države članice obvestijo Komisijo v skladu s členom 25, dajo potrebna dokazila, s katerimi dokažejo, da so vsa preseganja posledica takšne resuspenzije delcev in da so bili sprejeti ustrezni ukrepi za znižanje koncentracij.

Brez vpliva na člen 19 morajo države članice za območja in strnjena naselja iz prvega pododstavka tega odstavka določiti načrte ali programe, predvidene v členu 21, le kadar je preseganja mogoče pripisati virom PM₁₀, katerim ni vzrok zimsko posipanje cest.

Člen 14

Kritične vrednosti

1. Na območjih, ki so oddaljena od strnjenih naselij in drugih poseljenih območij, države članice zagotovijo skladnost s kritičnimi vrednostmi, določenimi v Prilogi XIII.

Kadar obstaja večje tveganje za škodljive posledice, lahko države članice uporabljajo kritične vrednosti tudi znotraj strnjenih naselij in drugih poseljenih območij.

2. Kadar so meritve na stalnem merilnem mestu edini vir podatkov za ocenjevanje kakovosti zraka, število mest vzorčenja ne sme biti manjše od najmanjšega števila, določenega v oddelku C Priloge V. Kadar navedeni podatki dopolnjujejo indikativne meritve ali modeliranje, takrat se najmanjše število mest vzorčenja lahko zmanjša za največ 50 %, dokler ocenjene koncentracije ustreznih onesnaževal niso opredeljene v skladu s cilji kakovosti podatkov iz oddelka A Priloge I.

Člen 15

Cilj zmanjšanja izpostavljenosti in zgornja meja koncentracije PM_{2,5} za varovanje zdravja ljudi

1. Države članice zagotovijo, da je cilj zmanjšanja izpostavljenosti za PM_{2,5}, določen v oddelku B Priloge XIV, dosežen v tam navedenem časovnem okviru.
2. Kazalnik povprečne izpostavljenosti PM_{2,5} se oceni v skladu z oddelkom A Priloge XIV.
3. V skladu s Prilogo III vsaka država članica zagotovi, da razporeditev in posamezno število mest vzorčenja, na katerih temelji kazalnik povprečne izpostavljenosti PM_{2,5}, zagotavlja, da je izpostavljenost celotnega prebivalstva ustrezno upoštevana. Število mest vzorčenja ne sme biti manjše, kakor je tisto, določeno z uporabo oddelka B Priloge V.
4. Države članice zagotovijo, da na vsem njihovem ozemlju koncentracije PM_{2,5} v zunanem zraku ne presegajo zgornje meje koncentracije, določene v oddelku C Priloge XIV, po datumu, ki je tam naveden.
5. Sprejemljivo preseganje iz oddelka C Priloge XIV se uporablja v skladu s členom 21.

Člen 16

Zahteve na območjih in v strnjenih naseljih, kadar koncentracije ozona presega dolgoročne cilje

1. Države članice zagotovijo, da so ciljne vrednosti in dolgoročni cilji, določeni v Prilogi VII, doseženi v tam navedenem časovnem okviru.
2. Za območja in strnjena naselja, kjer je presežena ciljna vrednost, države članice zagotovijo, da se izvede načrt ali program, pripravljen v skladu s členom 6 Direktive 2001/81/ES, za doseganje ciljnih vrednosti po datumu, ki je določen v oddelku A.2 Priloge VII, razen kadar se ciljne vrednosti s sorazmernimi ukrepi ne da doseči.

Kadar morajo biti v skladu s členom 21(1) Direktive pripravljeni ali izvedeni tudi načrti ali programi za druga onesnaževala razen ozona, države članice, kadar je to ustrezno, pripravijo in izvedejo celovite načrte ali programe, ki zajemajo vsa zadevna onesnaževala.

3. Za območja in strnjena naselja, kjer so ravni ozona v zunanem zraku višje od dolgoročnih ciljev, vendar manjše od ciljnih vrednosti ali njim enake, države članice pripravijo in izvedejo stroškovno učinkovite ukrepe za doseg dolgoročnih ciljev. Navedeni ukrepi so skladni vsaj z vsemi načrti in programi iz drugega odstavka.

Člen 17

Zahteve na območjih in v strnjenih naseljih, kadar koncentracije ozona dosežejo dolgoročne cilje

Če to omogočajo dejavniki, ki vključujejo lastnosti ozona, da se prenaša prek meja, in meteorološke pogoje, države članice na območjih in v strnjenih naseljih vzdržujejo navedene ravni pod dolgoročnimi cilji ter s sorazmernimi ukrepi ohranjajo najboljšo kakovost zunanjega zraka, ki je skladna s trajnostnim razvojem in visoko ravnijo varstva okolja in varovanja zdravja ljudi.

Člen 18

Ukrepi, zahtevani ob preseganju opozorilne in alarmne vrednosti

Kadar je presežen opozorilni prag, določen v Prilogi XII, ali kateri koli tam navedeni alarmni prag, države članice storijo vse potrebno, da javnost o tem obvestijo prek radia, televizije, časopisov ali spleta.

Države članice nemudoma začasno predložijo Komisiji podatke o zabeleženih ravneh in trajanju obdobj, v katerih je bil presežen alarmni prag ali opozorilni prag.

Člen 19

Emisije iz naravnih virov

1. Države članice lahko določijo območja ali strnjena naselja, kjer je mogoče preseganja mejnih vrednosti ali zgornjih mej koncentracij za določeno onesnaževalo pripisati naravnim virom.

Države članice pošljejo Komisiji sezname vseh takšnih območij ali strnjenih naselij, skupaj s podatki o koncentracijah in virih ter dokazi, da je mogoče preseganja pripisati naravnim virom.

2. Kadar je Komisija obveščena o preseganju, ki ga povzročajo naravni viri, v skladu s prvim odstavkom, se navedeno preseganje ne šteje za preseganje za namen te direktive.

Člen 20

Odlog rokov za doseg skladnosti in oprostitev obveznosti uporabe nekaterih mejnih vrednosti

1. Kadar na določenem območju ali v strnjem naselju ni mogoče doseči skladnosti z mejnimi vrednostmi za dušikov dioksid ali benzen ali pa z zgornjo mejno koncentracijo za PM_{2,5} v rokih iz Priloge XI ali oddelka C Priloge XIV, lahko država članica za zadevno območje ali strnjeno naselje navedene roke odloži za največ pet let pod naslednjimi pogoji:
 - (a) uvedba načrta ali programa v skladu s členom 21 za območje ali strnjeno naselje, za katero bi veljal odlog, in sporočilo Komisiji o navedenem načrtu ali programu;
 - (b) uvedba programa za zmanjšanje onesnaževanja zraka za obdobje odloga, ki vsebuje vsaj podatke, navedene v oddelku B Priloge XV, in dokazuje, da bo skladnost z mejnimi vrednostmi ali zgornjimi mejami koncentracije dosežena pred iztekom novega roka, ter sporočilo Komisiji o tem programu.
2. Kadar zaradi disperzijskih značilnosti glede na določeno mesto, neugodnih podnebnih pogojev ali deleža onesnaževal, ki se prenašajo prek meja, na določenem območju ali strnjem naselju ni mogoče doseči skladnosti z mejnimi vrednostmi za žveplov dioksid, ogljikov monoksid, svinec in PM₁₀, kakor so določene v Prilogi XI, so države članice oproščene obveznosti uporabe navedenih mejnih vrednosti najpozneje do 31. decembra 2009, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1(a) in (b).
3. Kadar država članica uporabi prvi ali drugi odstavek, zagotovi, da mejna vrednost ali zgornja meja koncentracije za vsako onesnaževalo ni presežena za več kot najvišje sprejemljivo preseganje, določeno za vsako od zadevnih onesnaževal v Prilogi XI ali Prilogi XIV.
4. Države članice nemudoma uradno obvestijo Komisijo, kadar po njihovem mnenju zanje velja prvi ali drugi odstavek, ter pošljejo načrte ali programe in program za zmanjšanje onesnaževanja zraka iz prvega ali drugega odstavka, vključno z vsemi

ustreznimi podatki, ki so potrebni Komisiji, da presodi, ali so ustrezni pogoji izpolnjeni.

Kadar Komisija temu ne nasprotuje v roku devetih mesecev po prejemu navedenega uradnega obvestila, se šteje, da so ustrezni pogoji za uporabo prvega ali drugega odstavka izpolnjeni.

Kadar Komisija temu nasprotuje, lahko od držav članic zahteva, da prilagodijo ali predložijo nove načrte ali programe ali programe za zmanjšanje onesnaževanja zraka.

Poglavje IV

Načrti in programi

Člen 21

Načrti ali programi za kakovost zraka

1. Kadar na določenih območjih ali v strnjenih naseljih ravni onesnaževal v zunanjem zraku presežejo katero koli mejno vrednost ali ciljno vrednost ali zgornjo mejo koncentracije ter katero koli sprejemljivo preseganje, ki velja za posamični primer, države članice zagotovijo, da se pripravijo načrti ali programi za navedena območja ali strnjena naselja, da bi bila dosežena s tem povezana mejna ali ciljna vrednost ali zgornja meja koncentracije iz Priloge XI in Priloge XIV.

Navedeni načrti ali programi vključujejo vsaj podatke, opredeljene v oddelku A Priloge XV, ki jih je treba nemudoma sporočiti Komisiji.

2. Države članice zagotovijo, kolikor je izvedljivo, skladnost z drugimi načrti, ki so zahtevani v Direktivi 2001/80/ES, Direktivi 2001/81/ES ali Direktivi 2002/49/ES, da bi bili doseženi ustrezni okoljski cilji.
3. Načrti ali programi iz prvega odstavka ter programi za zmanjšanje onesnaževanja zraka iz člena 20(1)(b) niso predmet presoje iz Direktive 2001/42/ES.

Člen 22

Kratkoročni akcijski načrti

1. Kadar obstaja na določenem območju ali v strnjenem naselju tveganje, da bi raven onesnaževal v zunanjem zraku preseгла eno mejno vrednost, zgornjo mejo koncentracije, ciljno vrednost, alarmni prag ali več iz prilog VII, XI ter oddelka A Priloge XII in Priloge XIV, države članice pripravijo, kadar je to ustrezno, akcijske načrte, v katerih navedejo ukrepe, ki jih je treba izvesti kratkoročno, da bi se zmanjšalo navedeno tveganje in omejilo trajanje takega stanja.

Vendar, kadar obstaja tveganje, da bi prišlo do preseganja alarmnega praga za ozon, navedenega v oddelku B Priloge XII, države članice pripravijo le kratkoročni akcijski načrt, če po njihovem mnenju obstaja glede na nacionalne zemljepisne, meteorološke in gospodarske pogoje znatna možnost za zmanjšanje tveganja, trajanja

ali resnosti takega preseganja. Države članice pri pripravi takega kratkoročnega akcijskega načrta upoštevajo Odločbo 2004/279/ES.

2. V kratkoročnih akcijskih načrtih iz prvega odstavka so lahko, odvisno od posameznega primera, predvideni tudi ukrepi za nadzor in po potrebi za začasno ustavitev dejavnosti, vključno s prometom motornih vozil, ki prispevajo k tveganju, da bi bile presežene mejne vrednosti ali zgornje meje koncentracije, ciljne vrednosti ali alarmnega praga. Navedeni akcijski načrt lahko vključujejo tudi učinkovite ukrepe v zvezi z uporabo industrijskih obratov ali proizvodov.
3. Države članice dajo na voljo javnosti in ustreznim organizacijam, kakor so okoljske organizacije, potrošniške organizacije, organizacije, ki zastopajo interese občutljivih skupin prebivalstva, in drugi ustrezni organi zdravstvenega varstva, tako rezultate svojih raziskav glede izvedljivosti in vsebine posebnih kratkoročnih akcijskih načrtov kakor tudi informacije o izvajanju teh načrtov.

Člen 23

Onesnaževanje zraka prek meja

1. Kadar je zaradi znatnega prenosa onesnaževal ali njihovih predhodnih sestavin prek meja presežen alarmni prag, mejna ali ciljna vrednost ali zgornja meja koncentracije in ustrezno sprejemljivo preseganje ali dolgoročni cilj, takrat zadevne države članice sodelujejo in, kadar je to ustrezno, organizirajo skupne dejavnosti, kakor je priprava skupnih ali usklajenih načrtov ali programov v skladu s členom 21, da bi lahko taka preseganja odstranili z uporabo ustreznih, vendar sorazmernih ukrepov.
2. Komisija je pozvana, da prisostvuje in pomaga pri vsakršnem sodelovanju iz prvega odstavka. Kadar je to primerno, Komisija ob upoštevanju poročil, oblikovanih na podlagi člena 9 Direktive 2001/81/ES, prouči, ali je treba sprejeti nadaljnje ukrepe na ravni Skupnosti za zmanjšanje emisij predhodnih sestavin, ki povzročajo onesnaževanje prek meja.
3. Kadar je to ustrezno glede na člen 22, države članice pripravijo in izvedejo skupne kratkoročne akcijske načrte, ki zajemajo sosednja območja v drugih državah članicah. Države članice zagotovijo, da sosednja območja v drugih državah članicah, ki so pripravila kratkoročne akcijske načrte, dobijo vse ustrezne podatke.
4. Kadar je presežen opozorilni ali alarmni prag na območjih ali v strnjениh naseljih blizu državne meje, se podatki čim prej zagotovijo pristojnim organom v zadevnih sosednjih državah članicah. Navedeni podatki so dostopni javnosti.
5. Pri sestavljanju načrtov ali programov iz prvega in tretjega odstavka in pri obveščanju javnosti v skladu s četrtem odstavkom si države članice, kadar je to ustrezno, prizadevajo za sodelovanje s tretjimi državami in zlasti z državami kandidatkami.

Poglavje V

Obveščanje in poročanje

Člen 24

Obveščanje javnosti

1. Države članice zagotovijo, da so javnost in ustrezne organizacije, kakor so okoljske organizacije, potrošniške organizacije, organizacije, ki zastopajo interese občutljivih skupin prebivalstva in druge ustrezne organe zdravstvenega varstva, ustrezno in pravočasno obveščeni o:
 - (a) kakovosti zunanjega zraka v skladu s členom XVI;
 - (b) odločitvi o odlogu iz člena 20(1);
 - (c) vsaki izjemi na podlagi člena 20(2)
 - (d) načrtih ali programih in programih za zmanjšanje onesnaževanja, predvidenih v členih 16(2), 20(1)(b) in 21.

Podatki so brezplačno dosegljivi prek lahko dostopnih medijev, vključno prek spleta, ali prek katerega koli drugega telekomunikacijskega sredstva in upoštevajo določbe iz Direktive [...].

2. Država članica javnosti omogoči dostop do celovitih letnih poročil za vsa onesnaževala, ki jih ureja ta direktiva.

Navedena poročila morajo vsaj povzeti ravni, ki presegajo mejne vrednosti, zgornje mejne vrednosti, ciljne vrednosti, dolgoročne cilje, opozorilne prage in alarmne prage za ustrezen čas povprečenja. Te informacije je treba združiti s povzetkom ocene posledic teh preseganj. Kadar je to ustrezno, lahko poročila vključujejo dodatne informacije in ocene o varstvu gozdov, kakor tudi podatke o drugih onesnaževalih, za katera so določbe o spremljanju navedene v tej direktivi, kot so med drugim nekatere predhodne sestavine ozona, ki niso urejene s predpisi, kakor so navedene v oddelku B Priloge X.

Člen 25

Zagotavljanje informacij in poročanje

Države članice zagotovijo, da so podatki o kakovosti zunanjega zraka, dostopni Komisiji.

Člen 26

Spremembe in izvedbeni ukrepi

1. V skladu s postopkom iz člena 27(2) Komisija po potrebi spremeni Priloge I do VI, Priloge VIII do X in Prilogo XV.

Vendar spremembe ne smejo imeti za posledico neposredno ali posredno spremembo:

- (a) mejnih vrednosti, zgornjih mej koncentracij, zahtev po zmanjšanju izpostavljenosti, kritičnih vrednosti, opozorilnih ali alarmnih pragov niti dolgoročnih ciljev, navedenih v prilogah VII in XI do XIV ali
 - (b) datumov za doseg skladnosti s katerim koli parametrom, navedenim v točki (a).
2. V skladu s postopkom iz člena 27(2) Komisija določi podatke, ki jih morajo države članice zagotoviti v skladu s členom 25.

Komisija tudi določi načine za racionalizacijo metode poročanja takih podatkov ter vzajemne izmenjave informacij in podatkov iz mrež in posameznih postaj za merjenje onesnaženosti zunanjega zraka v državah članicah v skladu s postopkom iz člena 27(2).

3. Komisija pripravi smernice za sporazume o postavitvi skupnih merilnih postaj iz člena 6(5).
4. Komisija objavi navodila glede dokaza enakovrednosti iz oddelka B Priloge VI.

Poglavje VI Odbor, prehodne in končne določbe

Člen 27

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje "Odbor za kakovost zunanjega zraka", v nadaljnjem besedilu "Odbor".
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
Obdobje po členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES traja tri mesece.
3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 28

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihovo izvajanje. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice obvestijo Komisijo najkasneje do datuma, navedenega v členu 31(1), o navedenih določbah in brez odlašanja tudi o vseh poznejših spremembah, ki se nanje nanašajo.

Člen 29

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Direktive 96/62/ES, 1999/30/ES, 2000/69/ES in 2002/3/ES se razveljavijo z datumom, navedenim v členu 31(1) te direktive, ne da bi to vplivalo na obveznosti držav članic glede rokov za prenos ali uporabo navedenih direktiv.

Vendar ostajajo veljavni naslednji členi:

- (a) člen 5 Direktive 96/62/ES do 31. decembra 2010;
 - (b) člen 11(1) Direktive 96/62/ES ter člena 10(1) in 10(2) Direktive 2002/3/ES do začetka veljavnosti izvedbenih ukrepov iz člena 26(2) te direktive;
 - (c) člen 9(3) in (4) Direktive 1999/30/ES do 31. decembra 2009.
2. Sklicevanje na razveljavljene direktive se šteje za sklicevanje na to direktivo in se razume v skladu s tabelo ujemanja v Prilogi XVII.
 3. Odločba 97/101/ES se razveljavi z začetkom veljavnosti izvedbenih ukrepov iz člena 26(2) te direktive.

Člen 30

Pregled

Komisija bo v obdobju petih let po sprejetju te direktive pregledala določbe, ki se nanašajo na PM_{2,5}. Komisija bo zlasti oblikovala in predlagala podroben pristop za določitev zakonsko obvezujočih obveznosti glede zmanjšanja izpostavljenosti, ki upoštevajo različne razmere glede kakovosti zraka v prihodnosti in možnosti za zmanjšanje v državah članicah.

Člen 31

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2007. Države članice Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih določb in tabelo ujemanja med navedenimi določbami in to direktivo.

Ko države članice sprejmejo navedene določbe, morajo te vsebovati sklic na to direktivo ali pa morajo biti ob njihovi uradni objavi opremljene s takim sklicem. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedilo glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga zajema ta direktiva.

Člen 32

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 33

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, [...]

Za Evropski parlament
Predsednik
[...]

Za Svet
Predsednik
[...]

PRILOGA I

CILJI KAKOVOSTI PODATKOV

A. CILJI KAKOVOSTI PODATKOV ZA OCENJEVANJE KAKOVOSTI ZRAKA

	Žveplov dioksid, dušikov dioksid in oksidi dušika ter ogljikov monoksid	Benzen	Trdni delci (PM₁₀/PM_{2,5}) in svinec	Ozoner z njim povezana NO in NO₂
Meritve na stalnem merilnem mestu ⁽¹⁾ negotovost pri meritvah najmanjša zajetost merjenih podatkov najmanjša časovna pokritost: -neizpostavljeno mestno okolje in promet -industrijski predeli	15 % 90 %	25% 90 % 35 % ⁽²⁾ 90 %	25% 90%	15 % 90 % poleti 75 % pozimi
Indikativne meritve negotovost pri meritvah najmanjša zajetost merjenih podatkov najmanjša časovna pokritost	25 % 90 % 14 % ⁽⁴⁾	30 % 90 % 14 % ⁽³⁾	50% 90% 14 % ⁽⁴⁾	30 % 90 % 10 % poleti
Negotovost pri modeliranju: urni podatki osemurna povprečjadnevna povprečjaletna povprečja	50 % - 50 % 30 %	- 50 % - -	še ni opredeljeno 50 %	50 % 50 %
Objektivna ocena Negotovost pri meritvah	75 %	100 %	100 %	75 %

⁽¹⁾ Države članice lahko uporabijo naključne meritve namesto neprekinjenih meritev za benzen in trdne delce, če lahko Komisiji dokažejo, da je negotovost pri meritvah, vključno z negotovostjo pri meritvah zaradi naključnega vzorčenja, 25-odstotno izpolnjuje cilj kakovosti in je časovna pokritost še vedno večja od najmanjše časovne pokritosti za indikativne meritve. Naključno vzorčenje mora biti enakomerno porazdeljeno vse leto, da ne pride do nesimetričnosti rezultatov. Negotovost zaradi naključnega vzorčenja se lahko določi s postopkom, določenim v ISO 11222 (2002) "Kakovost zraka – Določitev negotovosti pri časovnem povprečju meritev kakovosti zraka". Kadar se naključne meritve uporabijo za oceno števila preseganj ($N_{[ocena]}$) trdnih delcev PM₁₀ dnevnih mejnih vrednosti, bi bilo treba uporabiti naslednji popravek: $N_{[ocena]} = N_{[meritev]} \times 365 \text{ dni} / \text{število merjenih dni}$.

⁽²⁾ porazdeljeno prek vsega leta, da so reprezentativni za različne podnebne in prometne pogoje

⁽³⁾ ena dnevna naključna meritev na teden, porazdeljena prek vsega leta ali 8 enakomerno porazdeljenih tednov prek vsega leta

⁽⁴⁾ ena naključna meritev tedensko, enakomerno porazdeljena prek vsega leta ali 8 enakomerno porazdeljenih tednov prek vsega leta

Negotovost (izražena s 95-odstotno stopnjo zaupanja) pri metodah ocenjevanja bo ovrednotena v skladu z načeli navodil CEN o izražanju negotovosti meritev (ENV 13005-1999), z metodologijo ISO 5725:1994 in navodili iz poročila CEN "Kakovost zraka – Pristop k negotovosti ocene za referenčne merilne metode za zunanji zrak" (CR 14377:2002E). Odstotki negotovosti v zgornji tabeli so navedeni za povprečje posameznih meritev v času, za katerega je določena mejna vrednost, za 95-odstotni interval zaupanja. Negotovost pri meritvah na stalnem merilnem mestu se šteje, kakor da se uporablja v okviru ustrezne mejne vrednosti.

Negotovost pri modeliranju in pri objektivni oceni se določi kot največji odklon izmerjenih in izračunanih ravni koncentracij v času, za katerega je določena mejna vrednost, ne da bi se upoštevala časovna razporeditev dogodkov.

Zahteve za najmanjšo zajetost podatkov in časovno pokritost ne vključujejo izgub podatkov zaradi rednega umerjanja ali običajnega vzdrževanja inštrumentov.

B. REZULTATI OCENJEVANJA KAKOVOSTI ZRAKA

Za območja ali strnjena naselja, za katera se za ocenjevanje kakovosti zraka uporabljajo drugi viri, ki dopolnjujejo meritve, ali pa so ti drugi viri edini način ocenjevanja, se zberejo naslednje informacije:

- opis opravljenega ocenjevanja;
- uporabljene posebne metode s sklicevanjem na opise metod;
- viri podatkov in informacij;
- opis rezultatov, skupaj z negotovostmi, in zlasti obseg katerega koli področja ali, če je to pomembno, dolžino ceste na območju ali v strnjem naselju, nad katero koncentracije presegajo katero koli mejno vrednost, zgornjo mejo koncentracije, ciljno vrednost ali dolgoročni cilj in sprejemljivo preseganje, kadar se uporablja, ter katerega koli območja na katerem koncentracije presegajo zgornji ocenjevalni prag ali spodnji ocenjevalni prag;
- prebivalstvo, ki je lahko izpostavljeno ravnem, ki presegajo katerokoli mejno vrednost.

C. ZAGOTAVLJANJE KAKOVOSTI PRI OCENJEVANJU KAKOVOSTI ZUNANJEGA ZRAKA: POTRDITEV PODATKOV

1. Za zagotovitev natančnosti meritev in skladnosti s cilji kakovosti podatkov, določenih v oddelku A te priloge, ustrezni pristojni organi in telesa, imenovani v členu 3 zagotovijo:
 - sledljivost vseh meritev, opravljenih v zvezi z ocenjevanjem kakovosti zunanje zraka v skladu s členoma 6 in 9;

- da bodo institucije, ki upravljajo mreže, in posamezne postaje vzpostavile sistem zagotavljanja in nadzora kakovosti, ki omogoča redno vzdrževanje za zagotovitev natančnosti merilni naprav ;
- da se določi postopek zagotavljanja kakovosti/nadzora kakovosti za postopek zbiranja podatkov in poročanja ter da institucije, imenovane za to nalogo, dejavno sodelujejo v sorodnih programih zagotavljanja kakovosti v vsej Skupnosti;
- da so nacionalni laboratoriji, ki jih imenujejo ustrezni pristojni organi ali telesa, določeni v skladu s členom 3, udeleženi pri primerjalnih meritvah v vsejSkupnosti, ki zajemajo onesnaževala, urejena s to direktivo, akreditirani v skladu z EN/ISO 17025 za metode, ki se izvajajo pri teh primerjalnih meritvah, ali so v akreditacijskem postopku. Ti laboratoriji so na ozemlju držav članic vključeni v usklajevanje programov na ravni Skupnosti za zagotavljanje kakovosti, ki jih organizira Komisija, in na nacionalni ravni tudi usklajujejo ustrezno izvajanje referenčnih metod in dokaze enakovrednosti nereferenčnih metod.

2. Šteje se, da so vsi poslani podatki veljavni.

PRILOGA II

DOLOČITEV ZAHTEV ZA OCENJEVANJE KONCENTRACIJ ŽVEPLOVEGA DIOKSIDA, DUŠIKOVEGA DIOKSIDA IN DUŠIKOVIH OKSIDOV, TRDNIH DELCEV (PM₁₀ in PM_{2,5}), SVINCA, OGLJIKOVEGA MONOKSIDA TER BENZENA V ZUNANJEM ZRAKU ZNOTRAJ OBMOČJA ALI V STRNJENEGA NASELJA

A. ZGORNJI IN SPODNJI OCENJEVALNI PRAG

Uporabljal se bosta naslednji zgornji ocenjevalni prag in spodnji ocenjevalni prag:

(a) Žveplov dioksid

	Varovanje zdravja	Varstvo rastlin
zgornji ocenjevalni prag	60 % 24-urne mejne vrednosti (vrednost 75 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kakor 3-krat v koledarskem letu)	60 % zimske mejne vrednosti (12 µg/m ³)
spodnji ocenjevalni prag	40 % 24-urne mejne vrednosti (vrednost 50 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kakor 3-krat v koledarskem letu)	40 % zimske mejne vrednosti (8 µg/m ³)

(b) Dušikov dioksid in dušikovi oksidi

	Urna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi (NO₂)	Urna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi (NO₂)	Letna mejna vrednost za varstvo rastlin (NO_x)
zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (vrednost 140 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kakor 18-krat v koledarskem letu)	80 % mejne vrednosti (32 µg/m ³)	80 % mejne vrednosti (24 µg/m ³)
spodnji ocenjevalni prag	50 % mejne vrednosti (100 µg/m ³ , ne sme biti preseženo več kakor 18-krat v koledarskem letu)	65 % mejne vrednosti (26 µg/m ³)	65 % mejne vrednosti (19,5 µg/m ³)

(c) Trdni delci (PM₁₀ /PM_{2,5})

	24-urno povprečje	Letno povprečjePM₁₀	Letno povprečjePM_{2,5}
zgornji ocenjevalni prag	(vrednost 30 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kakor sedem-krat v koledarskem letu)	14 µg/m ³	10 µg/m ³
spodnji ocenjevalni prag	vrednost 20 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kakor sedem-krat v koledarskem letu)	10 µg/m ³	7 µg/m ³

(d) Svinec

	Letno povprečje
zgornji ocenjevalni prag	70 % zimske mejne vrednosti (0,35 µg/m ³)
spodnji ocenjevalni prag	50 % mejne vrednosti (0,25 µg/m ³)

(e) Benzen

	Letno povprečje
zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (3,5 µg/m ³)
spodnji ocenjevalni prag	40 % mejne vrednosti (2 µg/m ³)

(f) Ogljikov monoksid

	Osemurno povprečje
zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (7 mg/m ³)
spodnji ocenjevalni prag	50 % mejne vrednosti (5 mg/m ³)

B. DOLOČITEV PRESEGANJA ZGORNJEGA IN SPODNJEGA OCENJEVALNEGA PRAGA

Preseganja zgornjega in spodnjega ocenjevalnega praga je treba določiti na podlagi koncentracij v preteklih petih letih, kadar je na voljo dovolj podatkov. Šteje se, da je ocenjevalni prag presežen, kadar je bil presežen vsaj v treh posameznih letih iz obdobja preteklih petih let.

Kadar so na voljo podatki iz obdobja, krajšega od petih let, lahko države članice združijo kratkotrajne merilne kampanje v enem letu in na mestih, ki so verjetno značilna za najvišje ravni onesnaženosti, z rezultati, pridobljenimi na podlagi podatkov iz popisov emisij in modeliranja, za določitev preseganja zgornjega in spodnjega ocenjevalnega praga.

PRILOGA III

POSTAVITEV MEST VZORČENJA ZA MERJENJE ŽVEPLOVEGA DIOKSIDA, DUŠIKOVEGA DIOKSIDA IN DUŠIKOVIH OKSIDOV, TRDNIH DELCEV (PM₁₀ in PM_{2,5}), SVINCA, OGLJIKOVEGA MONOKSIDA TER BENZENA V ZUNANJEM ZRAKU

Za meritve na stalnem merilnem mestu se uporablja:

A. UMESTITEV NA MAKORAVNI

(a) Varovanje zdravja ljudi

1. Mesta vzorčenja, katerih namen je varovanje zdravja ljudi, se umestijo, tako da:
 - zagotovijo podatke o predelih znotraj območij in strnjenih naselij, kjer se pojavljajo najvišje koncentracije, za katere je verjetno, da jim je prebivalstvo neposredno ali posredno izpostavljeno v obdobju, ki je pomembno glede na čas povprečenja mejne vrednosti (mejnih vrednosti) ali zgornje meje (zgornjih mej) koncentracije;
 - zagotovijo podatke o ravneh v drugih predelih znotraj območij in strnjenih naselij, ki so reprezentativni za izpostavljenost celotnega prebivalstva.
2. Mesta vzorčenja so na splošno umeščena tako, da se zelo majhna mikrookolja ne merijo v njihovi neposredni bližini, kar pomeni, da mora biti mesto vzorčenja umeščeno tako, da je vzorčeni zrak reprezentativen za kakovost zraka okoliškega območja, ki ni manjše od 200 m² na prometnih mestih, in ki meri vsaj 250 m x 250 m v industrijskih predelih, kadar je to izvedljivo.
3. Mesta v neizpostavljenem mestnem okolju so postavljena tako, da na njihovo raven onesnaženosti vpliva celoten delež onesnaževal iz vseh virov na tisti strani postaje, ki je obrnjena proti vetru. Za določitev ravni onesnaženosti ne bi smel prevladati samo en vir, razen če so take razmere tipične za večje mestno območje. Navedena mesta vzorčenja so običajno reprezentativna za nekaj kvadratnih kilometrov.
4. Kadar je cilj oceniti ravni na neizpostavljenih mestih, na mesto vzorčenja ne smejo vplivati strnjena naselja ali industrijski predeli v njegovi bližini, to so predeli, ki so manj oddaljena kot nekaj kilometrov.
5. Kadar je treba oceniti deleže iz industrijskih virov mora biti vsaj eno mesto vzorčenja postavljeno na vetrno stran glede na položaj vira na najbližjem stanovanjskem območju. Kadar koncentracija na neizpostavljenih mestih ni poznana, je treba postaviti dodatno mesto vzorčenja v glavni smeri vetra.
6. Mesta vzorčenja so, kadar je to mogoče, reprezentativna tudi za podobna mesta, ki niso v njihovi neposredni bližini.
7. Upošteva se, da je treba mesta vzorčenja postaviti na otokih, kadar je to potrebno za varovanje zdravja ljudi.

(b) Varstvo rastlin

Mesta vzorčenja, usmerjena na varstvo rastlin, so oddaljena več kot 20 km od strnjenih naselij ali več kot 5 km od drugih poseljenih območij, industrijskih objektov ali avtocest, kar pomeni, da mora biti mesto vzorčenja postavljeno tako, da je vzorčeni zrak reprezentativen za kakovost zraka okoliškega območja, katerega površina je vsaj 1000 km². Država članica lahko ob upoštevanju zemljepisnih pogojev zagotovi, da se mesto vzorčenja postavi na manjši razdalji ali da je reprezentativno za kakovost zraka na ožjem območju.

Upošteva se tudi potreba po ocenjevanju kakovosti zraka na otokih.

B. UMESTITEV NA MIKRORAVNI

Kadar je izvedljivo, se uporablja:

- pretok okrog sonde za vzorčenje na dovodu je nemoten (prost v loku najmanj 270 °), tako da nobena ovira ne vpliva na pretok zraka v bližini vzorčevalnika (ki mora navadno biti od zgradb, balkonov, dreves in drugih ovir na razdalji, ki je vsaj dvakrat tolikšna kot je višina ovire, ki sega nad vzorčevalnik) vsaj 0,5 m od najbližje stavbe, kadar mesta vzorčenja kažejo kakovost zraka ob gradbeni črti);
- na splošno je mesto vzorčenja na dovodu na višini med 1,5 m (območje dihanja) in 4 m nad tlemi. V nekaterih okoliščinah so lahko potrebna višja mesta (do 8 m). Umestitev na višje mesto je lahko primerna tudi, kadar je postaja reprezentativna za širše območje;
- sonda na dovodu ni nameščena v neposredni bližini virov, da ne pride do neposrednega zajema emisij, ki ne bi bile premešane z zunanjim zrakom;
- izpuh vzorčevalnika se namesti tako, da ne pride do ponovnega kroženja izpušnega zraka skozi dovod v vzorčevalnik;
- umestitev vzorčevalnikov na mestih, izpostavljenih prometu:
 - (a) taka mesta vzorčenja so za vsa onesnaževala vsaj 25 m od roba večjih križišč in vsaj 4 m od sredine najbližjega prometnega pasu;
 - (b) za dušikov dioksid in ogljikov monoksid so dovodi oddaljeni največ 5 m od cestnega robnika;
 - (c) za trdne delce, svinec in benzen so dovodi umeščeni tako, da so reprezentativni za kakovost zraka v bližini gradbene črte, vendar ne več kakor 10 m od cestnega robnika.

Upoštevajo se lahko tudi naslednji dejavniki:

- moteči viri;
- varnost;

- dostop;
- razpoložljivost električnega toka in telefonskega omrežja;
- vidnost mesta vzorčenja glede na okolico;
- varnost javnosti in izvajalcev;
- zaželenost skupne umestitve mest vzorčenja za različna onesnaževala;
- zahteve prostorskega načrtovanja.

C. DOKUMENTIRANJE IN PREGLED IZBIRE MESTA VZORČENJA

Postopki izbire mest vzorčenja so v fazi razvrščanja v celoti dokumentirani s sredstvi, kakor so orientacijske fotografije okoliškega področja in podrobni zemljevid. Mesta se v rednih časovnih presledkih pregledujejo in ponovno dokumentirajo za zagotovitev, da izbirna merila ostanejo ves čas veljavna.

PRILOGA IV

MERITVE NA NEIZPOSTAVLJNIH MESTIH NE GLEDE NA KONCENTRACIJO

A. CILJI

Glavni cilji takih meritev so zagotoviti, da so na voljo ustrezne informacije o ravneh v neizpostavljenem okolju. Te informacije so bistvene za presojo povečanih ravni na bolj onesnaženih območjih (kakor so neizpostavljeno mestno okolje, mesta, povezana z industrijo, mesta, povezana s prometom), za oceno možnega povečanja onesnaženosti zaradi prenosa onesnaževal zraka na velike razdalje in za podporo analize porazdelitve virov. To je bistvenega pomena za razumevanje posebnih onesnaževal, kakor so trdni delci. Nadalje so te informacije o neizpostavljenem okolju bistvene za večjo uporabo modeliranja tudi na mestnih območjih.

B. SNOVI

Meritev trdnih delcev PM_{2,5} mora vključiti vsaj masno koncentracijo in ustrezne spojine za označitev njene kemijske sestave. Vključene morajo biti vsaj spodaj navedene kemijske vrste.

SO ₄ ²⁻	Na ⁺	NH ₄ ⁺	Ca ²⁺	elementarni ogljik (EC)
NO ₃ ⁻	K ⁺	Cl ⁻	Mg ²⁺	organski ogljik (OC)

C. UMEŠTITEV MERILNIH MEST

Meritve je treba izvajati zlasti na neizpostavljenih podeželskih območjih v skladu z deli A, B, in C Priloge III.

PRILOGA V

MERILA ZA DOLOČITEV NAJMANJŠEGA ŠTEVILA MEST VZORČENJA ZA MERITVE NA STALNEM MERILNEM MESTU GLEDE KONCENTRACIJ ŽVEPLOVEGA DIOKSIDA (SO₂), DUŠIKOVEGA DIOKSIDA (NO₂) IN DUŠIKOVIH OKSIDOV, TRDNIH DELCEV (PM₁₀, PM_{2,5}), SVINCA, OGLJIKOVEGA MONOKSIDA TER BENZENA V ZUNANJEM ZRAKU

A. NAJMANJŠE ŠTEVILO MEST VZORČENJA ZA MERITVE NA STALNEM MERILNEM MESTU ZA OCENO SKLADNOSTI Z MEJNIMI VREDNOSTMI ALI ZGORNJIMI MEJAMI KONCENTRACIJE ZA VAROVANJE ZDRAVJA LJUDI IN ALARMNIMI VREDNOSTMI NA OBMOČJIH IN V STRNJENIH NASELJIH, PRI KATERIH JE MERITEV NA STALNEM MERILNEM MESTU EDINI VIR INFORMACIJ

(a) Razpršeni viri

Prebivalstvo strnjenege naseljaali območja(izraženo v tisočih)	Kadar koncentracije presegajozgornji ocenjevalni prag ⁽¹⁾	Kadar so najvišje koncentracije med zgornjim in spodnjim ocenjevalnim pragom
0–249	1	1
250–499	2	1
500–749	2	1
750–999	3	1
1 000–1 499	4	2
1 500–1 999	5	2
2 000–2 749	6	3
2 750–3 749	7	3
3 750–4 749	8	4
4 750–5 999	9	4
≥ 6 000	10	5

⁽¹⁾ Za NO₂, trdne delce, ogljikov monoksid in benzen: za vključitev vsaj ene postaje za spremljanje v neizpostavljenem mestnem okolju in ene postaje za mesta, izpostavljena prometu, pod pogojem, da to ne poveča števila mest vzorčenja. Skupno število postaj za meritve v neizpostavljenem mestnem okolju in skupno število postaj za mesta, izpostavljena prometu, v državi članici se ne razlikujejo za več kakor faktor 2.

(b) Točkovni viri

Za ocenjevanje onesnaženosti v bližini točkovnih virov se število mest vzorčenja za meritve na stalnem merilnem mestu izračuna tako, da se upoštevajo gostota emisij, verjetni vzorci razporeditve onesnaženosti zunanjega zraka in možna izpostavljenost prebivalstva.

B. NAJMANJŠE ŠTEVILO MEST VZORČENJA ZA MERITEV NA STALNEM MERILNEM MESTU ZA OCENO SKLADNOSTI S CILJEM ZMANJŠANJA IZPOSTAVLJENOSTI PM_{2,5} ZARADI VAROVANJA ZDRAVJA LJUDI

V ta namen se uporablja eno mesto vzorčenja na milijon prebivalcev za strnjena naselja in dodatne mestne aglomeracije z več kot 100.000 prebivalci. Navedena mesta vzorčenja lahko sovpadajo z mesti vzorčenja iz oddelka A.

C. NAJMANJŠE ŠTEVILO MEST VZORČENJA ZA MERITVE NA STALNEM MERILNEM MESTU ZA OCENO SKLADNOSTI S KRITIČNIMI VREDNOSTMI ZA VARSTVO RASTLIN NA OBMOČJIH, KI NISO STRNJENA NASELJA

Kadar najvišje koncentracije presegajo zgornji ocenjevalni prag	Kadar so najvišje koncentracije med zgornjim in spodnjim ocenjevalnim pragom
1 postaja na vsakih 20 000 km ²	1 postaja na vsakih 40 000 km ²

Na območjih otokov se število mest vzorčenja za meritve na stalnem merilnem mestu izračuna tako, da se upoštevata verjetni vzorec razporeditve onesnaženosti zunanjega zraka in možna izpostavljenost rastlin.

PRILOGA VI

REFERENČNE METODE ZA OCENJEVANJE KONCENTRACIJ ŽVEPLOVEGA DIOKSIDA, DUŠIKOVEGA DIOKSIDA IN DUŠIKOVIH OKSIDOV, TRDNIH DELCEV (PM₁₀ IN PM_{2,5}) SVINCA, OGLJIKOVEGA MONOKSIDA, BENZENA TER OZONA

A. REFERENČNE MERILNE METODE

1. Referenčna metoda za merjenje žveplovega dioksida

Referenčna metoda za merjenje žveplovega dioksida je tista, ki je opisana v EN14212:2005 "Kakovost zunanjega zraka – Standardna metoda za meritev žveplovega dioksida z ultravijolično fluorescenčno svetlobo".

2. Referenčna metoda za merjenje dušikovega dioksida in dušikovitih oksidov

Referenčna metoda za merjenje dušikovega dioksida in dušikovitih oksidov je tista, ki je opisana v EN14212:2005 "Kakovost zunanjega zraka – Standardna metoda za meritev koncentracije dušikovega dioksida in dušikovega monoksida s kemoluminiscenco".

3. Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje svinca

Referenčna metoda za vzorčenje svinca je tista, ki je opisana v oddelku A(4) te priloge. Referenčna metoda za merjenje svinca je tista, ki je opisana v EN 14902:2005 "Referenčna metoda za določitev Pb/Cd/As/Ni v zunanjem zraku".

4. Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje trdnih delcev PM₁₀

Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje trdnih delcev PM₁₀ je tista, ki je opisana v EN 12341:1999 "Kakovost zraka – Določitev frakcije suspendiranih trdnih delcev PM₁₀ – Referenčna metoda in terenski preskusni postopek za potrditev enakovrednosti merilnih metod".

5. Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje trdnih delcev PM_{2,5}

Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje PM_{2,5} je tista, ki je opisana v EN 14907:2005 "Standardna gravimetrična merilna metoda za določitev masne frakcije suspendiranih trdnih delcev PM_{2,5} v zunanjem zraku".

6. Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje benzena

Referenčna metoda za merjenje benzena je tista, ki je opisana v 14662:2005, delih 1, 2 in 3 "Kakovost zunanjega zraka – Referenčna metoda za meritev koncentracij benzena".

7. Referenčna metoda za merjenje ogljikovega monoksida

Referenčna metoda za merjenje ogljikovega monoksida je tista, ki je opisana v EN 14626:2005 "Kakovost zunanjega zraka – Standardna metoda za meritev koncentracije ogljikovega monoksida z nedisperzivno infrardečo spektroskopijo".

8. Referenčna metoda za merjenje ozona

Referenčna metoda za merjenje ozona je tista, ki je opisana v EN 14625:2005 "Kakovost zunanjega zraka – Standardna metoda za meritev koncentracije ozona z ultravijolično fotometrijo".

B. DOKAZ ENAKOVREDNOSTI

1. Država članica lahko uporabi katero koli drugo metodo, za katero lahko dokaže, da daje rezultate, ki so enakovredni rezultatom, pridobljenim s katero koli od metod, navedenih v točki A, ali, kadar gre za trdne delce, katero koli drugo metodo, za katero lahko zadevna država članica dokaže, da je skladno povezana z referenčno metodo. V takem primeru je treba rezultate, dosežene z navedeno metodo, popraviti, da se dobijo rezultati, enakovredni tistim, ki bi jih dobili z uporabo referenčne metode.
2. Komisija lahko od države članice zahteva, da pripravi in predloži poročilo o dokazu enakovrednosti v skladu s prvim odstavkom.
3. Pri ocenjevanju sprejemljivosti poročila, navedenega v drugem odstavku, se bo Komisija sklicevala na svoja navodila glede dokaza enakovrednosti (ki bodo objavljena). Kadar država članica uporablja začasne faktorje za približanje enakovrednosti, morajo biti ti potrjeni in/ali popravljeni glede na navodila Komisije.
4. Države članice morajo, kadar je to ustrezno, zagotoviti, da popravek velja tudi za nazaj, za prejšnje podatke merjenja, da se zagotovi boljša primerljivost podatkov.

C. STANDARDIZACIJA

Za plinasta onesnaževala je treba prostornino standardizirati pri temperaturi 293 K in tlaku 101,3 kPa. Za trdne delce in snovi, ki jih je treba analizirati v trdnih delcih (npr. svinec), se obseg vzorčenja nanaša na pogoje v zunanjem zraku.

PRILOGA VII

CILJNE VREDNOSTI IN DOLGOROČNI CILJI

A. CILJNE VREDNOSTI IN DOLGOROČNI CILJI ZA OZON

1. Opredelitve in merila

(a) Opredelitve

Vrednost AOT40 (izražena v $(\text{g}/\text{m}^3)\cdot\text{ure}$) pomeni vsoto razlik med urnimi koncentracijami, večjimi od $80 \text{ g}/\text{m}^3$ (= 40 delov na milijardo (ppb)), in $80 \text{ g}/\text{m}^3$ v danem času z upoštevanjem le enurnih vrednosti, izmerjenih vsak dan med 8.00 in 20.00 po srednjeevropskem času¹.

(b) Merila

Naslednja merila se uporabljajo za preverjanje veljavnosti pri združevanju podatkov in izračunu statističnih parametrov:

Parametri	Zahtevani delež veljavnih podatkov
urne vrednosti	75 % (npr. 45 minut)
osemurne vrednosti	75 % vrednosti (npr. 6 ur)
največja dnevna osemurna srednja vrednost iz zaporednih 8 ur	75 % drsečih osemurnih povprečij (npr. 18 osemurnih povprečij na dan)
AOT40	90 % urnih vrednosti v obdobju, opredeljenim za izračun vrednosti AOT40 ^(a)
letna srednja vrednost	90 % urnih vrednosti poleti (od aprila do septembra) in 75 % pozimi (od januarja do marca, od oktobra do decembra), ločenih po posamičnih letnih časih
število preseganj in najvišje vrednosti na mesec	90 % najvišje dnevne osemurne srednje vrednosti (razpoložljivih 27 dnevnih vrednosti na mesec) 90 % urnih vrednosti med 8.00 in 20.00 po srednjeevropskem času
število preseganj in najvišje vrednosti na leto	pet od šestih mesecev v poletnem času (od aprila do septembra)

^(a) Kadar niso na voljo vsi izmerjeni podatki, se uporabi naslednji faktor za izračun vrednosti AOT40:

$$\text{AOT40}_{\text{ocena}} = \text{AOT40}_{\text{izmerjena}} \times \frac{\text{skupno možno število ur}^*}{\text{število izmerjenih urnih vrednosti}}$$

* ki je število ur v časovnem obdobju opredelitve AOT40, (npr. od 8.00 do 20.00 po srednjeevropskem času, od 1. maja do 31. julija vsako leto za varstvo rastlin in od 1. aprila do 30. septembra vsako leto za varstvo gozdov)

¹ ali po ustreznem času za najbolj obrobne regije

2. Ciljne vrednosti

Cilj	Čas povprečenja	Ciljne vrednosti	Datum, do katerega mora biti dosežena ciljna vrednost
varovanje zdravja ljudi	največja dnevna osemurna srednja vrednost ^(a)	vrednost 120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ne sme biti presežena več kakor 25 dni v koledarskem letu triletnega povprečja ^(b)	2010
varstvo rastlin	od maja do julija	vrednost AOT40 (izračunana iz urnih vrednosti) 18 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$ v povprečju petih let ^(b)	2010

^(a) Najvišja dnevna osemurna srednja vrednost koncentracije je izbrana na podlagi pregleda osemurnih drsečih povprečij, izračunanih iz urnih podatkov in posodobljenih vsako uro. Vsako tako izračunano osemurno povprečje pripada dnevu, v katerem se konča. Tako bo prvo računsko obdobje za kateri koli dan obdobje od 17.00 prejšnjega dne do 1.00 navedenega dne; zadnje računsko obdobje za katerikoli dan bo obdobje od 16.00 do 24.00 tistega dne.

^(b) Če povprečja treh ali petih let ne morejo biti določena na podlagi popolnega in zaporednega niza letnih podatkov, bo najmanjša količina letnih podatkov, zahtevanih za preverjanje usklajenosti s ciljnim vrednostmi:

- za ciljno vrednost za varovanje zdravja ljudi: veljavni podatki za eno leto;
- za ciljno vrednost za varstvo rastlin: veljavni podatki za tri leta.

3. Dolgoročni cilji

Cilj	Čas povprečenja	Ciljna vrednost	Datum, do katerega mora biti dosežen dolgoročni cilj
varovanje zdravja ljudi	največja dnevna osemurna srednja vrednost (a) v koledarskem letu	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	-
varstvo rastlin	od maja do julija	vrednot AOT40(izračunana iz urnih vrednosti) 6.000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$	-

PRILOGA VIII

MERILA ZA RAZVRŠČANJE IN POSTAVITEV MEST VZORČENJA ZA OCENJEVANJE KONCENTRACIJ OZONA

Za meritve na stalnem merilnem mestu se uporablja:

A. UMESTITEV NA MAKORAVNI

Vrsta postaje	Cilji meritve	Reprezentativnost ^(a)	Merila za umestitev na makroravni
mestna	Varovanje zdravja ljudi: oceniti izpostavljenost mestnih prebivalcev ozonu, tj. kadar sta gostota prebivalstva in koncentracija ozona razmeroma visoki ter reprezentativni za izpostavljenost celotnega prebivalstva	nekaj km ²	oddaljenost od vpliva lokalnih emisij, kakor so promet, bencinske črpalke itd.; prezračevana mesta, na katerih se dajo meriti dobro premešane ravni mesta, kakor so stanovanjska ali trgovska območja mest, parki (oddaljenost od dreves), večje ulice in trgi z malo prometa ali nič, nepokrite površine, značilne za izobraževalne, športne ali rekreacijske objekte
primestna	Varovanje zdravja ljudi in varstvo rastlin: oceniti izpostavljenost prebivalcev in rastlin na obrobju strnjenih naselij, kjer se pojavljajo najvišje ravni ozona, za katere je verjetno, da so jim prebivalci in rastline neposredno ali posredno izpostavljeni	nekaj sto km ²	določena oddaljenost od območja največjih emisij, stran od vetra in v glavni smeri/smereh pihanja vetra ob pogojih, ugodnih za nastajanje ozona: kadar so prebivalci, občutljive poljščine ali naravni ekosistemi ob zunanjem obrobju strnjenega naselja izpostavljeni visokim ravnem ozona; kadar je to primerno, nekatere primestne postaje, ki so tudi stran od območja največjih emisij v smeri pihanja vetra, da bi določili regionalne ravni ozona v neizpostavljenem okolju
podeželska	Varovanje zdravja ljudi in varstvo rastlin: oceniti izpostavljenost prebivalcev, poljščin in naravnih ekosistemov koncentracijam ozona na podregijski ravni	podregijske ravni (nekaj km ²)	postaje se lahko postavijo v majhnih naseljih in/ali na območjih z naravnimi ekosistemi, gozdovi ali poljščinami; reprezentativne za ozon, stran od vpliva neposrednih lokalnih emisij, kakor so iz industrijskih obratov in s cest; na prostem, vendar ne na vrhovih višjih hribov
neizpostavljeno podeželsko okolje	Varstvo rastlin in varovanje zdravja ljudi: oceniti izpostavljenost poljščin in naravnih ekosistemov koncentracijam ozona na regionalni ravni	regionalne/nacionalne ravni koncentracije (od 1 000 do 10 000 km ²)	postaja na območjih z manjšo gostoto prebivalstva, npr. z naravnimi ekosistemi, gozdovi, zelo oddaljena od mestnih in industrijskih območij ter od lokalnih emisij; izogibanje mestom, ki so izpostavljena lokalno pogojenemu nastajanju prizemne inverzije, tudi vrhovom višjih hribov; obalni predeli z močnejšim dnevnim ciklom vetra lokalne narave se ne priporočajo

^(a) Mesta vzorčenja bi morala biti, kadar je to mogoče, reprezentativna za podobne lokacije, ki niso v njihovi neposredni bližini.

Pri postajah na podeželju in v neizpostavljenem podeželskem okolju je treba mesto, kadar je to primerno, uskladiti z zahtevami spremljanja iz Uredbe Komisije (ES) št. 1091/94 z dne 29 aprila 1994 o določitvi nekaterih podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 3528/86 o varstvu gozdov Skupnosti pred onesnaženostjo zraka¹.

B. UMESTITEV NA MIKRORAVNI

Če je izvedljivo, je treba upoštevati postopek umestitve v pododdelku B Priloge III in zagotoviti, da je sonda na dovodu nameščena dovolj daleč od virov, kakor so dimniki peči in sežigalnic, ter več kot 10 m od najbližje ceste, pri čemer se razdalja povečuje z intenzivnostjo prometa.

C. DOKUMENTIRANJE IN PREGLED IZBIRE MESTA VZORČENJA

Upošteva se postopek iz oddelka C Priloge III ob uporabi ustreznega pregleda in razlage podatkov spremljanja v okviru meteoroloških in fotokemičnih procesov, ki vplivajo na koncentracije ozona, izmerjene na posameznih mestih.

¹ UL L 125, 18.5.1994, str. 1.

PRILOGA IX

MERILA ZA DOLOČITEV NAJMANJŠEGA ŠTEVILA MEST VZORČENJA ZA MERITVE KONCENTRACIJ OZONA NA STALNEM MESTU

A. NAJMANJŠE ŠTEVILO MEST VZORČENJA ZA NEPREKINJENE MERITVE NA STALNEM MESTU ZA OCENJEVANJE SKLADNOSTI S CILJNIMI VREDNOSTMI, DOLGOROČNIMI CILJI TER OPOZORILNIM IN ALARMNIM PRAGOM, KADAR JE NEPREKINJENO MERJENJE EDINI VIR INFORMACIJ

Prebivalci (× 1 000)	Strnjena naselja (mestna in primestna) ^(a)	Druga območja (mestna in primestna) ^(a)	Neizpostavljeno podeželsko okolje
< 250		1	1 postaja/50 000 km ² kot povprečna gostota na vseh območjih v posamezni državi ^(b)
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 dodatna postaja na 2 milijona prebivalcev	1 dodatna postaja na 2 milijona prebivalcev	

^(a) Vsaj 1 postaja na primestnih območjih, kjer je verjetno, da bo izpostavljenost prebivalcev največja. V strnjenih naseljih je vsaj 50 % postaj postavljenih na primestnih območjih.

^(b) Za kompleksna zemljišča se priporoča 1 postaja na 25 000 km².

B. NAJMANJŠE ŠTEVILO MEST VZORČENJA ZA MERITVE NA STALNEM MERILNEM MESTU ZA OBMOČJA IN STRNJENA NASELJA, KJER SE IZPOLNJUJEJO DOLGOROČNI CILJI

Število mest vzorčenja za ozon mora biti v kombinaciji z drugimi sredstvi dopolnilnega ocenjevanja, kakor sta modeliranje kakovosti zraka in sočasno merjenje dušikovega dioksida, dovolj veliko za preučevanje trendov onesnaževanja z ozonom in preverjanje skladnosti z dolgoročnimi cilji. Število postaj v strnjenih naseljih in na drugih območjih se lahko zmanjša na eno tretjino števila iz oddelka A. Kadar so podatki s stalnih merilnih postaj edini vir informacij, je treba vzdrževati vsaj eno postajo za spremljanje. Če je na območjih z dopolnilnim ocenjevanjem posledica tega dejstvo, da območje nima nobene postaje, se z uskladitvijo števila postaj na sosednjih območjih zagotovi ustrezno ocenjevanje koncentracij ozona glede na dolgoročne cilje. Število postaj v neizpostavljenem podeželskem okolju mora biti 1 na 100 000 km².

PRILOGA X

MERITVE PREDHODNIH SESTAVIN OZONA

A. CILJI

Glavni cilji teh meritev so analizirati vse trende predhodnih sestavin ozona, preverjati učinkovitost strategij za zmanjševanje emisij, preverjati doslednost popisov emisij in povezati vire emisij z opaženimi koncentracijami onesnaževal.

Dodatni cilj je pomoč pri razumevanju procesov nastajanja ozona in širjenja predhodnih sestavin ter uporaba fotokemičnih modelov.

B. SNOVI

Merjenje predhodnih sestavin ozona mora vključevati vsaj dušikove okside (NO in NO₂) in naslednje hlapljive organske snovi (HOS):

	1-buten	izopren	etil benzen
etan	trans-2-buten	n-heksan	m+p-ksilen
etilen	cis-2-buten	i-heksan	o-ksilen
acetilen	1,3-butadien	n-heptan	1,2,4-trimetilbenzen
propan	n-pentan	n-oktan	1,2,3-trimetilbenzen
propen	i-pentan	i-oktan	1,3,5-trimetilbenzen
n-butan	1-penten	benzen	formaldehid
i-butan	2-penten	toluen	Vsi nemetanski ogljikovodiki

C. UMESTITEV MERILNIH MEST

Meritve je treba opravljati zlasti na mestnih in primestnih območjih na katerem koli mestu spremljanja, ki je določeno v skladu z zahtevami te direktive in velja za primerno glede na cilje spremljanja iz oddelka A.

PRILOGA XI

MEJNE VREDNOSTI ZA VAROVANJE ZDRAVLJA LJUDI

Čas povprečenja	Mejna vrednost	Sprejemljivo presežanje	Datum, do katerega mora biti dosežena zgornja meja
Žveplov dioksid			
1 ura	350 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kakor 24-krat v koledarskem letu	150 µg/ m ³ (43 %)	
1 dan	125 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kakor 3-krat v koledarskem letu	ni na voljo	
Dušikov dioksid			
1 ura	200 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kakor 18-krat v koledarskem letu	50 % 19. julija 1999, zmanjšanje 1. januarja 2001 in od takrat vsakih 12 mesecev za enake letne odstotke, dokler do 1. januarja 2010 ne doseže 0 %	1. januar 2010
koledarsko leto	40 µg/m ³	50 % 19. julija 1999, zmanjšanje 1. januarja 2001 in od takrat vsakih 12 mesecev za enake letne odstotke, dokler do 1. januarja 2010 ne doseže 0 %	1. januar 2010
Ogljikov monoksid			
največja dnevna osemurna srednja vrednost ⁽¹⁾	10 mg/m ³	60 %	
Benzen			
koledarsko leto	5 µg/m ³	5 µg/m ³ (100 %) 13. decembra 2000, zmanjšanje 1. januarja 2006 in od takrat vsakih 12 mesecev za 1 µg/, dokler do 1. januarja 2010 ne doseže 0 %	1. januar 2010
Svinec			
koledarsko leto	0,5 µg/m ³	100 %	
PM₁₀			
1 dan	50 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kakor 35-krat v koledarskem letu	50 %	
koledarsko leto	40 µg/m ³	20 %	

⁽¹⁾ Najvišja dnevna osemurna srednja vrednost koncentracije bo izbrana s pregledovanjem osemurnih drsečih povprečij, izračunanih iz urnih podatkov in posodobljenih vsako uro. Vsako tako izračunano osemurno povprečje bo dodeljeno dnevni, v katerem se konča, tako bo prvo računsko obdobje za kateri koli dan čas od 17.00 prejšnjega dne do 01.00 tistega dne; zadnje računsko obdobje za kateri koli dan bo čas od 16.00 do 24.00 tistega dne.

PRILOGA XII

OPOZORILNI IN ALARMNI PRAG

A. ALARMNI PRAG ZA ONESNAŽEVALA RAZEN OZONA

Mora biti izmerjeno v treh zaporednih urah na mestih, ki so reprezentativna za kakovost zraka na vsaj 100 km², ali na celotnem območju ali v strnjem naselju, kar koli od tega je manjše.

Onesnaževalo	Mejna vrednost zmogljivosti
žveplov dioksid	500 µg/m ³
dušikov dioksid	400 µg/m ³

B. OPOZORILNI IN ALARMNI PRAG ZA OZON

Namen	Čas povprečenja	Prag
opozorilni	1 ura	180 µg/m ³
alarmni	1 ura ^(a)	240 µg/m ³

^(a) Za izvajanje člena 18 je treba preseganja praga meriti v treh zaporednih urah ali jih za to obdobje predvideti.

PRILOGA XIII

KRITIČNE VREDNOSTI ZA VARSTVO RASTLIN

Čas povprečenja	Kritična vrednost	Sprejemljivo preseganje	Datum, do katerega mora biti dosežena kritična vrednost
Žveplov dioksid			
koledarsko leto in zima (od 1. oktobra do 31. marca)	20 µg/m ³	ni na voljo	
Dušikovi oksidi			
koledarsko leto	30 µg/m ³ NO _x	ni na voljo	

PRILOGA XIV

CILJ ZMANJŠANJA IZPOSTAVLJENOSTI IN ZGRORNJA MEJA KONCENTRACIJE ZA TRDNE DELCE PM_{2,5}

A. KAZALNIK POVPREČNE IZPOSTAVLJENOSTI (AEI)

Kazalnik povprečne izpostavljenosti, izražen v $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (AEI), temelji na meritvah na mestih v neizpostavljenem mestnem okolju, ki so na območjih in v strnjenih naseljih na vsem ozemlju države članice. Oceniti ga je treba kot drseče povprečje srednjih vrednosti letnih koncentracij v treh zaporednih koledarskih letih na mestih vzorčenja, določenih na podlagi členov 6 in 7. Kazalnik AEI za referenčno leto 2010 pomeni srednjo vrednost koncentracije za leta 2008, 2009 in 2010. Podobno je kazalnik AEI za leto 2020 triletno drseče povprečje srednjih vrednosti letnih koncentracij na vseh mestih vzorčenja za leta 2018, 2019 in 2020.

B. CILJ ZMANJŠANJA IZPOSTAVLJENOSTI

Cilj zmanjšanja izpostavljenosti, ki ga je treba doseči glede na kazalnik AEI v letu 2010	Datum, do katerega mora biti dosežen cilj zmanjšanja izpostavljenosti
20 odstotkov	2020

Kadar je v referenčnem letu kazalnik povprečne izpostavljenosti, izražen v $\mu\text{g}/\text{m}^3$, $7 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ali manj, je cilj zmanjšanja izpostavljenosti enak nič.

C. ZGORNJA MEJA KONCENTRACIJE

Čas povprečenja	Zgornja meja koncentracije	Sprejemljivo preseganje ⁽¹⁾	Datum, do katerega mora biti dosežena zgornja meja koncentracije
koledarsko leto	$25 \mu\text{g}/\text{m}^3$	20 % ob začetku veljavnosti te direktive, zmanjšanje naslednjega 1. januarja in od takrat vsakih 12 mesecev za enake letne odstotke, dokler do 1. januarja 2010 ne doseže 0 %	1. januar 2010

⁽¹⁾ Najvišje sprejemljivo preseganje se uporablja v skladu s členom 15(4).

PRILOGA XV

PODATKI, KI MORAJO BITI VKLJUČENI V LOKALNE, REGIONALNE ALI NACIONALNE NAČRTE ALI PROGRAME ZA IZBOLJŠANJE KAKOVOSTI ZUNANJEGA ZRAKA

A. PODATKI, KI JIH JE TREBA ZAGOTOVITI PO ČLENU 21 (NAČRTI ALI PROGRAMI)

1. Ugotovitev kraja prevelike onesnaženosti:
 - (a) regija;
 - (b) kraj (zemljevid);
 - (c) merilna postaja (zemljevid, zemljepisne koordinate).
2. Splošni podatki
 - (a) vrsta območja (mesto, industrijsko območje ali podeželje);
 - (b) ocena onesnažene površine (km²) in števila prebivalstva, izpostavljenega onesnaženju;
 - (c) uporabni podnebni podatki;
 - (d) ustrezni topografski podatki;
 - (e) zadostni podatki o vrsti elementov na območju, ki jih je treba zavarovati.
3. Odgovorni organi
Imena in naslovi oseb, odgovornih za pripravo in izvajanje načrtov za izboljšanje razmer.
4. Lastnosti in ocenjevanje onesnaženosti
 - (a) koncentracije, opažene v predhodnih letih (pred izvajanjem ukrepov za izboljšanje);
 - (b) koncentracije, izmerjene po začetku projekta
 - (c) tehnike, uporabljene pri ocenjevanju.
5. Izvor onesnaževanja
 - (a) seznam glavnih virov emisij, odgovornih za onesnaževanje (zemljevid)
 - (b) skupna količina emisij iz teh virov (ton/letno);
 - (c) podatki o onesnaženosti zraka zaradi vplivov iz drugih regij.

6. Analiza stanja
 - (a) podrobnosti o tistih dejavnikih, ki so odgovorni za preseganje (npr. promet, vključno s čezmejnimi prevozi, nastajanje sekundarnih onesnaževal v ozračju);
 - (b) podrobnosti o možnih ukrepih za izboljšanje kakovosti zraka.
7. Podrobnosti o ukrepih ali projektih za izboljšanje, ki so se izvajali pred začetkom veljavnosti te direktive, tj.:
 - (a) lokalni, regionalni, nacionalni, mednarodni ukrepi;
 - (b) ugotovljeni učinki teh ukrepov.
8. Podrobnosti o ukrepih ali projektih, ki so bili sprejeti za zmanjšanje onesnaženosti po začetku veljavnosti te direktive:
 - (a) seznam in opis vseh ukrepov, navedenih v projektu;
 - (b) časovni raspored izvedbe;
 - (c) ocena načrtovanega izboljšanja kakovosti zraka in pričakovanega časa, potrebnega za doseg te ciljev.
9. Podrobnosti o dolgoročno načrtovanih ali raziskovalnih ukrepih ali projektih.
10. Seznam publikacij, dokumentacije, del itd., ki dopolnjujejo podatke, zahtevane v tej prilogi.

B. PODATKI, KI JIH JE TREBA ZAGOTOVITI NA PODLAGI ČLENA 20(1)(B)(PROGRAMI ZA ZMANJŠANJE ONESNAŽEVANJA ZRAKA)

1. Vsi podatki, določeni v oddelku A te priloge.
2. Podatki o stanju glede izvajanja naslednji direktiv:
 - (1) Direktive 70/220/EGS z dne 20. marca 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti onesnaževanju zraka s plini iz motornih vozil z motorjem na prisilni vžig.¹
 - (2) Direktive Sveta 88/77/EGS z dne 3. decembra 1987 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ukrepi, ki jih je treba sprejeti proti emisijam plinastih okolju škodljivih snovi iz dizelskih motorjev, ki se uporabljajo v vozilih²,
 - (3) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/63/ES z dne 20. decembra 1994 o nadzoru emisij hlapnih organskih spojin (HOS) pri skladiščenju bencina in njegovi distribuciji iz terminalov do bencinskih servisov³;

¹ UL L 76, 6.4.1970, str. 1.

² UL L 36, 9.2.1988, str. 33.

³ UL L 365, 31.12.1994, str. 24

- (4) Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja⁴;
- (5) Direktive 97/68/ES⁵ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim zgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo, kakor je bila spremenjena
- (6) Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS⁶;
- (7) Direktive Sveta 1999/13/ES z dne 11. marca 1999 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih dejavnostih in obratih⁷;
- (8) Direktive Sveta 1999/32/ES z dne 26. aprila 1999 o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, ki spreminja Direktivo 93/12/EGS⁸;
- (9) Direktive 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov⁹;
- (10) Direktive 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav;
- (11) Direktive 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka;
- (12) Direktive 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih barvah in lakih in proizvodih za ličenje vozil ter o spremembi Direktive 1999/13/ES¹⁰;
- (13) Direktive [...] Evropskega parlamenta in Sveta o učinkoviti končni uporabi in energetskih storitvah¹¹;
- (14) Direktive [...] Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 1999/32/ES glede vsebnosti žvepla v gorivih v pomorstvu¹²;

⁴ UL L 257, 10.10.1996, str. 22.

⁵ UL L 59, 27.2.1998, str. 1.

⁶ UL L 350, 28.12.1998, str. 58

⁷ UL L 85, 29.3.1999, str. 1.

⁸ UL L 121, 11.5.1999, str. 13

⁹ UL L 332, 28.12.2000, str. 91.

¹⁰ UL L 143, 30.4.2004, str. 87.

¹¹ UL L [...],[...], str. [...].

¹² UL L [...],[...], str. [...].

3. Podatki o vseh ukrepih za zmanjšanje onesnaževanja zraka, ki so bili upoštevani za izvajanje v zvezi z dosegom ciljev glede kakovosti zraka, vključujejo

na ravni strnjenegega naselja ali območja:

- (a) zmanjšanje emisij iz nepremičnih virov z zagotovitvijo, da se majhni in srednje veliki nepremični viri izgorevanja (vključno z biomaso) opremijo z napravami za nadzor emisij ali se zamenjajo;
- (b) zmanjšanje emisij iz vozil na podlagi dodatne opreme za nadzor emisij. Treba je proučiti uporabo ekonomskih spodbud za pospešitev opremljanja;
- (c) javni organi nabavijo v skladu s priročnikom o okoljskih javnih naročilih¹³ cestna vozila, goriva in gorilno opremo za zmanjšanje emisij, vključno z nakupom:
 - novih vozil, vključno z vozili z manjšimi emisijami,
 - bolj čistih prevoznih sredstev,
 - nepremičnih virov izgorevanja z manjšimi emisijami,
 - goriv, ki povzročajo manj emisij, za nepremične in premične vire;
- (d) ukrepe za omejitev emisij zaradi prometa prek prometnega načrtovanja in upravljanja (vključno s cenami med prometnimi konicami, diferenciranimi parkirninami ali drugimi ekonomskimi spodbudami; določitev "območij z manjšimi emisijami");
- (e) ukrepe za spodbuditev prehoda prometa na oblike, ki manj onesnažujejo;
- (f) zagotovitev, da se goriva, ki povzročajo manj emisij, uporabljajo v malih, srednjih in velikih nepremičnih virih ter premičnih virih;

na regionalni ali nacionalni ravni:

- (g) ukrepe za zmanjšanje onesnaženosti zraka z uporabo dovoljenj iz Direktive 96/61/ES, nacionalnimi načrti iz Direktive 2001/80/ES ter z uporabo ekonomskih instrumentov, kakor so davki, dajatve ali trgovanje z emisijami.

¹³ SEC(2004) 1050.

PRILOGA XVI

OBVEŠČANJE JAVNOSTI

1. Države članice zagotovijo, da so najnovejše informacije o koncentracijah onesnaževal v zunanjem zraku, ki jih ureja ta direktiva, redno dostopne javnosti.
2. Koncentracije v zunanjem zraku so izražene kot povprečne vrednosti glede na ustrezen čas povprečenja, kakor določajo Priloga VII in Priloge XI do XIV. Podatki bodo vključevali vsaj ravni, ki presegajo cilje glede kakovosti zraka, vključno z mejnimi vrednostmi, zgornjimi mejami koncentracije, ciljnim vrednostmi, alarmnimi pragi, opozorilnimi pragi ali dolgoročnimi cilji za onesnaževalo, ki je urejeno s predpisom. Vključujejo tudi kratko oceno v zvezi s cilji glede kakovosti zraka in ustrezne informacije o posledicah za zdravje ali, kadar je to primerno, za rastline.
3. Podatki o koncentracijah žveplovega dioksida, dušikovega dioksida, trdnih delcev, ozona in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku se posodablajo vsaj vsak dan in, kadar je to mogoče, vsako uro. Podatki o koncentracijah svinca in benzena v zunanjem zraku, izraženimi kot povprečna vrednost zadnjih 12 mesecev, se posodablajo vsaj vsake tri mesece in, kadar je to mogoče, vsak mesec.
4. Države članice zagotovijo, da se informacije o dejanskih ali napovedanih preseganjih alarmnega praga in opozorilnega praga pravočasno sporočijo javnosti. Informacije morajo vsebovati najmanj naslednje podatke:
 - (a) informacije o opaženem (opaženih) preseganju (preseganjih):
 - mesto ali območje preseganja;
 - vrsto preseženega praga (opozorilni ali alarmni);
 - začetek in trajanje preseganja;
 - najvišjo urno koncentracijo in poleg tega osemurno srednjo vrednost koncentracije pri ozonu;
 - (b) napoved za naslednje popoldne/dan (dneve):
 - geografsko območje pričakovanih preseganj opozorilnega in/ali alarmnega praga;
 - pričakovano spremembo koncentracij (izboljšanje, stabiliziranje ali poslabšanje), skupaj z razlogi za te spremembe;
 - (c) informacije o vrsti prizadetega prebivalstva, možnih posledicah za zdravje in priporočenem vedenju:
 - informacije o ogroženih skupinah prebivalstva;
 - opis verjetnih simptomov;

- varnostne ukrepe, priporočene prizadetemu prebivalstvu;
 - kje poiskati dodatne informacije;
- (d) informacije o preventivnih ukrepih za zmanjšanje onesnaženosti in/ali izpostavljenosti onesnaženju: navedbo glavnih sektorjev, virov onesnaženja; priporočila za ukrepanje za zmanjšanje emisij.
- (e) Ob napovedanih preseganjih države članice poskrbijo, da se podrobni podatki zagotovijo v izvedljivem obsegu.

PRILOGA XVII**TABELA UJEMANJA**

Ta direktiva	Direktiva 96/62/ES	Direktiva 1999/30/ES	Direktiva 2000/69/ES	Direktiva 2002/3/ES
člen 1	člen 1	člen 1	člen 1	člen 1
člen 2(1) do (5)	člen 2(1) do (5)	-	-	-
člen 2(6) in (7)	-	-	-	-
člen 2(8)	člen 2(8)	člen 2(7)	-	-
člen 2(9)	člen 2(6)	-	-	člen 2(9)
člen 2(10)	člen 2(7)	člen 2(6)	-	člen 2(11)
člen 2(11)	-	-	-	člen 2(12)
člen 2(12) in (13)	-	člen 2(13) in (14)	člen 2(a) in (b)	-
člen 2(14)	-	-	-	člen 2(10)
člen 2(15) in (16)	člen 2(9) in (10)	člen 2(8) in (9)	-	člen 2(7) in (8)
člen 2(17) in (18)	-	člen 2(11) in (12)	-	-
člen 2(19), (20) in (21)	-	-	-	-
člen 2(22)	-	člen 2(10)	-	-
člen 2(23) in (24)	člen 6(5)	-	-	-
člen 2(25)	-	-	-	člen 2(13)
člen 3, z izjemo odstavka(1)(f)	člen 3	-	-	-
člen 3(1)(f)	-	-	-	-
člen 4	člen 2(9) in (10), člen 6(1)	-	-	-
člen 5	-	člen 7(1)	člen 5(1)	-

člen 6(1) do (4)	člen 6(1) do (4)	-	-	-
člen 6(5)	-	-	-	-
člen 7	-	člen 7(2) in (3) s spremembami	-člen 5(2) in (3) s spremembami	
člen 8	-	člen 7(5)	člen 5(5)	-
člen 9	-	-	-	člen 9(1), prvi in drugi odstavek
člen 10	-	-	-	člen 9(1) do (3) s spremembami
člen 11(1)	-	-	-	člen 9(4)
člen 11(2)	-	-	-	-
člen 12	člen 9	-	-	-
člen 13(1)	-	členi 3(1), 4(1), 5(1) in 6	člena 3(1) in 4	-
člen 13(2)	-	člena 3(2) in 4(2)	-	-
člen 13(3)	-	člen 5(5)	-	-
člen 14	-	člena 3(1) in 4(1) s spremembami	-	-
člen 15	-	-	-	-
člen 16(1)	-	-	-	člena 3(1) in 4(1)
člen 16(2)	-	-	-	člen 3(2) in (3)
člen 16(3)	-	-	-	člen 4(2)
člen 17	-	-	-	člen 5
člen 18	člen 10 s spremembami	člen 8(3)	-	člen 6 s spremembami
člen 19	-	člena 3(4) in 5(4) s spremembami	-	-

člen 20	-	-	-	-
člen 21	člen 8(1) do (4) s spremembami	-	-	-
člen 22	člen 7(3) s spremembami	-	-	člen 7 s spremembami
člen 23	člen 8(5) s spremembami	-	-	člen 8 s spremembami
člen 24	-	člen 8 s spremembami	člen 7 s spremembami	člen 6 s spremembami
člen 25	člen 11 s spremembami	člena 5(2), drugi pododstavek	-	člen 10 s spremembami
člen 26(1)	člen 12(1) s spremembami	-	-	-
člen 26(2)	člen 11 s spremembami	-	-	-
člen 26(3)	-	-	-	-
člen 26(4)	-	Priloga IX s spremembami	-	-
člen 27	člen 12(2)	-	-	-
člen 28	-	člen 11	člen 9	člen 14
člen 29	-	-	-	-
člen 30	-	-	-	-
člen 31	člen 13	člen 12	člen 10	člen 15
člen 32	člen 14	člen 13	člen 11	člen 17
člen 33	člen 15	člen 14	člen 12	člen 18
Priloga I	-	Priloga VIII s spremembami	Priloga VI	Priloga VII
Priloga II	-	Priloga V s spremembami	Priloga III	
Priloga III	-	Priloga VI	Priloga IV	-
Priloga IV	-	-	-	-

Priloga V	-	Priloga VII s spremembami	Priloga V	-
Priloga VI	-	Priloga IX s spremembami	Priloga VII	Priloga VIII
Priloga VII	-	-	-	Priloga I; Priloga III, oddelek II
Priloga VIII	-	-	-	Priloga IV
Priloga IX	-	-	-	Priloga V
Priloga X	-	-	-	Priloga VI
Priloga XI	-	Priloga I, oddelek I; Priloga II, oddelek I; Priloga III (s spremembami); Priloga IV (nespremenjeno)	Priloga I, Priloga II	-
Priloga XII	-	Priloga I, oddelek II; Priloga II, oddelek II	-	Priloga II, oddelek I
Priloga XIII	-	Priloga I, oddelek I; Priloga II, oddelek I	-	-
Priloga XIV	-	-	-	-
Priloga XV, oddelek A	Priloga IV	-	-	-
Priloga XV, oddelek B	-	-	-	-
Priloga XVI	-	člen 8	člen 7	člen 6 s spremembami